HALKIN SESİ

5 Nisan 1977
250 Kuruş
103

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

1. İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunmak.
2. Toprak ağalarının topraklarının yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması.
3. Emekçi halka düşünce ve örgütlenme özgürlüğü işkencecilerden ve katillerden hesap sorulması.

CHP. halkın bu en temel ve en acil taleplerini seçim bildirgesine koyduğu takdirde bütün halkı kendisine oy vermeye çağıracağımızı açıklıyoruz.

Halkın mücadelesi yükselmeye devam etmektedir. Seçimlerle birlikte bu yükseliş daha da hızlanacak ve kitleler daha geniş saflar halinde siyaset sahnesine çıkacaklardır. Bu dönemde temel devrimci görev kararlılıkla kitlelerin başına geçmek. iki süper devlete karşı mücadele bayraklarını kitlelerle birlikte yükseltmektir.

SEÇİMLER

Dergimiz matbaaya verildiği sıralarda henüz erken seçimin kaderi belirlenmemişti. Sonuç ne olursa olsun Türkiye bir seçim ortamına girmiştir ve her siyasi akım seçimlerde tutumunu belirlemektedir.

Seçimler emekçi halk için ne anlam taşıyor? MC iktidarının yürüttüğü ağır faşist terör reformcu ve parlamentocu hayallerin kitlelerin üzerindeki etkisini de artırmıştır. Geniş yığınların seçimleri baskılardan bir kurtuluş yolu olarak gördüğü doğrudur. Ancak. demokrasinin seçimlerle kazanılamayacağını önümüzdeki yılların gelişmesi içinde bütün Türkiye halkı olarak yaşayacağız. Her türlü baskı ve zulmün kaynağı olan iki süper devletin yurdumuz üzerindeki etkinliği kırılmadan. ortaçağ kalıntıları her alanda tasfiye edilmeden kurtuluş olmadığını ve bunun ise sadece devrimle mümkün olduğunu kitleler kendi tecrübeleriyle görmelidir. Devrimci proletaryanın görevi kitlelerin yarın mutlaka göreceği bu gerçeği şimdiden ona açıklamaktır. Fakat bunun sadece soyut "devrim" sözü edilerek başarılamayacağı açıktır. Proletarya sonuç olarak devrim yolunu güçlendirecek. parlamenter ve reformcu hayalleri yıkacak çeşitli yolları kullanmalıdır.

Önümüzdeki seçimlerde proletaryanın takiği ne olmalıdır? Seçimleri boykot etmenin bugünkü şartlarda en çok MC faşistlerinin ve revizyonistlerin işine yarayacağı tartışma götürmez bir gerçektir. Ancak. elbette bu durum proletaryayı halkın ve ülkenin menfaatlerine uygun düşmeyen herhangi bir program oy verme çağrısı yapmak zorunda da bırakamaz. Bugün işçi ve köylülerin kurtuluşunu savunan bir parti seçimlere girmediğine göre mevcut partilerden herhangi biri desteklenebilir mi? Emekçi halkın seçimlerde de oy verebileceği program ne olmalıdır? Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte cevabı beklenen soruların bunlar olduğu anlaşılmaktadır.

SEÇİMLERE GİDERKEN DURUM

Türkiye seçimlere hangi şartlarda gidiyor? ABD emperyalizminin yurdumuz üzerindeki etkinliğinin sarsılmakta olduğunu ispatlamak için artık deliller göstermeye gerek duyulmamaktadır. Son günlerin olayları bu gerçeği daha çarpıcı bir şekilde ortaya koymuştur. En Amerikancı tanınan gazeteler bile artık Türkiye'nin başının çaresine bakması zamanının geldiğinden sözetmektedirler. Rusya'yla ilişkiler konusunda. bunların basit "iyi komşuluk" ilişkilerinden ibaret kaldığı şeklindeki teselli sözlerine de MC sözcülerinin demeçlerinde ve onlara yakın basının sayfalarında gittikçe daha sık rastlanıyor. Gerçek şudur ki. Yeni Çarlar Türkiye'den liman kolaylığı isteyebilecek düzeyde bir zemin yarattıklarını düşünmektedirler. Çağlayangil'in son Moskova ziyaretinde yüzyüze geldiği yeni istekler sosyal-emperyalistlerin etkinliklerini artırmak için sabırsız bir hamle durumunda olduklarını göstermiştir. Gelişmeleri MC hükümetinin iki süper devleti birden idare etme taktiği ile açıklamaya çalışanları ise. Rusya'nın yurdumuzdaki etkinliğinden yana olan basın organları adeta yalanlamaktadır: Onlar gelişmeleri "geri dönülmez bir süreç" olarak nitelemektedirler. Bu süreç, 1974 Kıbrıs işgalinden bu yana gittikçe hızlanarak yaşanmaktadır. Sosyal-emperyalistler bu kadar kısa bir zaman içinde ekonomimizin birçok kilit noktasına el atmışlar. enerji şalterimizi Moskova'ya bağlamanın yolunu bulmuşlar. Türkiye'de bir numaralı sömürücü olma yolunda ilerlemişlerdir. Onların asıl amacı dünya çapında giriştikleri hegemonya mücadelesinde bir sıçrama tahtası olarak gördükleri Türkiye'ye bir an önce boyun eğdirebilmektir. Bu amaçla "dostluk ve işbirliği" adını taktıkları anlaşmayı Türkiye'nin önüne sürmekte. boğazlarımızı yol geçen hanı haline getirebilmek için büyük çaba harcamaktadırlar.

Türkiye'yi iki süper devletin hegemonya çatışmasının girdabına çeken ve sosyal-em-

(Devamı 3. sayfada)



İSTANBUL

"ASGARİ ÜCRET BU HAYAT PAHALILIĞINDA NEYE YETER"

Ben Herko Yün İplik Fabrikasında çalışan bir işçiyim İşyerinde ustalar çok baskı yapıyorlar. Patronun adamları, gündüz devamlı başımızda. Ustalar devamlı bizi işten atmakla tehdit ediyorlar. Her yerde olduğu gibi bizde de 14-18 yaşları arasında kız işçi alınıyor. Askerliğini yapmış erkek alınmıyor. Türkiye'deki iki milyon işsiz ne yapacak, aç mı gezecek? Kocamı da 8 ay önce işten attılar. O zamandan beri iş arıyor.

Temsilcilerimize gelince, hepsi patronun adamı. Geçende bozuk bir araba geldi bizi almaya, işçi arkadaşlar bunu istemediler, temsilci bize " bu araba ile gideceksiniz " diye baskı yaptı. Ücretleri - miz düşük. Sadece sendikaya ayda 62 lira kesiyorlar. Ben asgari ücretle işe alınmıştım. Kocam çalışmıyor. Aldığım para 1100-1200 lira. Bizi idare etmiyor. Bu para bu hayat pahalılığında yemeye mi, giymeye mi, ev kirasına mı yeter?

Fabrikanın yemekleri gittikçe bozuluyor. Gün aşırı fasulye, patates yiyoruz. Geçende yağı donmuş ve kokmuş köfte verdiler. İdare amirini çağırdık, ısıttırdık. Bir arkadaş çıktı, "bu yemek yenmez kokuyor" dedi. İdare amiri - nin önüne uzattı, "al sen ye bakalım, nasıl" diye. Temsilci "eti dolap kokutmuş" diyerek işçilerin tepkisini bastırmaya çalıştı.

Bir Kadın İşçi

KAHRAMANMARAŞ

TEKSTİL İPLİK FABRİKASINDA BASKILAR

Tekstil fabrikasında faşistler bizden ücret alıyor ve seminer çalışmalarını izlemeye zorluyorlar. Geçen gün kız ve erkek arkadaşlarımızı dövdüler. Bir kız arkadaşımıza, bir usta hakaret etti. Bir kız arkadaşımızı da gerekçesiz işten çıkardılar. Arkadaşımız "suçum ne, niçin çıkarıyor - sunuz" diye sorduğunda, "sen suçunu bilirsin, senin gibi suçunu bilmeyen birkaç kişi daha var. Onları da temizleyeceğiz" dedi. Tuvalete gitti - ğimizde patronun adamları bizi izliyorlar, kimin kimle konuştuğunu tesbit etmeye çalışıyorlar. Bizi birbirimizle konuşurken gördüklerinde "sizi işten çıkartıp kendime yalvarttıracağım" demektedirler. Oysa biz kötü birşey yapmadığımızın bilincindeyiz. Ne patronun, ne ustanın tehditlerine boyun eğmeyeceğiz.

Bir İşçi

KARS

DEVRİMCİLERİN BİZE KİTAP YARDIMI YAPMASINI İSTİYORUZ

Biz halkımızın mücadelesiyle dayanışma halinde bulunmamak ve devrimci görevlerimizi yerine getirmek için bir Halkla Dayanışma Derneği kurduk. Yalnız halkımız çok yoksul oldu - ğundan devrimci yayınları okuyamıyor. Onun için bütün devrimcileri bize kitap ve yayın ba - ğışında bulunmaya çağırıyoruz.

Pazarcık Halkla Dayanışma Derneği'nden Aziz Yaralımeil

ANKARA

CEZAEVLERİNDE BASKI VE İŞKENCE

Ben 1969 senesinde Bakırköy Atatürk Lisesi 1. sınıfta okurken, faşist okul müdürü beni devrimci fikirler savunduğum için okuldan atmak istedi. Bir gün müdür, yanına iki öğretmen daha alarak beni dövmeye başladı. Ben de müdürü vurdum. Sağmalcılar Cezaevine konuldum.

Buradaki mahkumlar elle - rindeki paraları esrar hap ve kumara yatırıyorlardı. Cezaevi idarecileri mahkumları uyuşturmak ve birliklerini bozmak için bu kötü alışkanlıkları teşvik ediyorlardı. Ben bu kötü alışkanlıklarla mücadele etmeye başladım.

Bir gün ekip başımız Por - suk Ali Özer ve askerleri küfür ve hakaret ederek beni dövmeye başladılar ve üç yerimden bıçakladılar. Yanlışlıkla bir de kendi arkadaşlarını vurmuşlar. Beni suçlu duruma getirdiler.

Eskişehir Kapalı Cezaevine sürgün edildim. Buradaki koğuş ağalarından biri beni yanına asker almak isteyince de askerliği (bulaşık, çamaşır yıkamak, yemek yapmak, vs.) kabul etmediğim için kavga çıktı. Buradan 4 arkadaş birlikte firar ettik. Birimiz kaçtı, ben ve diğer iki arkadaş yakalandık. Bana ve iki arkadaşıma jandarmalar görülmemiş işkenceler yaptılar. Selahattin Can isimli arkadaş baca - ğından sakat kaldı. Benim de sağ bacağıma kurşun sıktılar, ve çenemi kırdılar. AP'li Cezaevi Müdürü hastanede çektirdiğim resimlere el koydu. Bir müddet sonra Müdür Selahattin Yazıcılar ve gardiyanlardan Yaşar Tepe, Kadir ve Gazi üzerime battaniye örtüp sopalarla bayıltana kadar dövdüler. Hastaneye gönder - mediler. Daha sonra Ankara'ya hastaneye gönderdiler.

Şimdi Merkez Kapalı Cezaevinde yatıyorum. Burada da oyalayıp, hastaneye gönder - miyorlar. Bütün bu baskı ve işkenceler bizi mücadelemizden alıkoyamayacaktır.

Zindanlar Boşalsın!

İşkencecilerden Hesap Sorulsun!

Bir Mahkûm

MUĞLA - DERİNCE

"RUSYA'YA KARŞI AFİŞ ASMAMIZI ÖNLEMEK İÇİN JANDARMA BASKIN YAPTI"

Geçenlerde bazı arkadaşlar köyümüz Derince'nin çeşitli yerlerine "Rusya' ile İşbirliği Anlaşmasına Hayır", "Kemal Doğan'a Özgürlük" afişlerini astılar. Gerici köy muhtarı bu durumu Selimiye Karakoluna ihbar etti. Milas'tan yüzbaşı getirtti. Köye gelen askerler, bir gün akşama kadar terör havası estirdiler. Yüzbaşı arabasının kornasına sonuna kadar basarak köye son süratle girdi.

Gelenler muhtarla birlikte afiş asanların kimler olduğunu çıkartmaya çalıştılar. Köy odasında bulunan halka hakaretler yağdırdılar. O gün köyde jandarma sabaha kadar devriye gezdi. Ertesi gün bir bekçi gönderildi. Şimdi hem kır hem de gece bekçiliği yapmaktadır.

Halk afişlerin yırtılmasını nefretle karşıladı. Gerici - lerin tertiplerinin aksine halkla devrimciler daha da kaynaştılar.

Bir Köylü

CEYHANLI DEVRİMCİLER SERBEST BIRAKILSIN KATİL POLİS HARUN ŞAHİN'DEN HESAP SORULSUN

Ceyhan'da 29 Kasım 1976 günü öldürülen öğrenci Tufan Liceli ve köylü Murat Ülgen'in katili faşist Polis Harunşahin elini kolunu sallayarak dolaştığı halde polisin işlediği cinayeti örtbas etmek için Ceyhanlı dokuz devrimci işkence altında ifadeleri alınarak tutuklanmışlardır.

Gerçek katil polis memuru Harun Şahin'den hesap sorulmalı ve dokuz devrimci arkadaşımız serbest bırakılmalıdır.

AŞIK AYDINİ

ALMANYA

ALMAN HAPİSHANELERİNDE BASKILAR

Bu mektubumda sizlere Alman hapishanelerinde neler çektiğimizi elimden geldiği kadar anlatmak istiyorum.

Bizi köleler gibi çalıştırmak istiyorlar. Sıkıcı akord işlerde çalışarak günde bir, birbuçuk Mark kadar bir para kazanıyoruz. Üstelik bu paranın üçte birini kesiyorlar. Sınırdışı edileceğimiz zaman kullanacaklarını söylüyorlar. Fakat esas derdimiz bu değil. Sağlığımız günden güne bozulduğu halde ilgilenmiyorlar. İstiyorlar ki ölecek hale gelene kadar çalışalım. Benim gibi sağlık durumu bozuk olan üç dört Türkiye'li mahkum daha var. Hitler devrinin doktorlarını andıran bir kadın doktor var, doğru dürüst muayene etmiyor. Herkese üç beş hap verip gönderiyor. Bizler dil bilmediğimiz için bizimle hiç konuşmuyor, yüzümüze bile bakmıyor. Dil bilen bir devrimci arkadaşımıza da bize yardımcı olduğu için baskı yapıyorlar. Bizimle görüştürmemeye çalışıyorlar.

Aylarca müracaat ettikten sonra nihayet beni hastaneye gönderdiler. Oradaki doktor durumun biraz düzelir, düzelmez ameliyat olmam gerektiğini söyledi. Ama aylar geçtiği halde ben hâlâ hap almaya devam ediyorum. Yine de beni çalıştırmaya götürmek istiyorlar. Gitmeyince de disiplin cezaları verip, alışverişimi kesiyorlar, hücreye kapatıyorlar. Ağır hasta bir arkadaşımız daha var. Doktor hapisanede iyileşemez dediği halde bırakmıyorlar. Bu Mustafa arkadaş Türkiye'ye gönderilmeye razı, fakat ne gönderiyorlar, ne de bırakıyorlar. Sebep olarak ta diyorlar ki, cezasının yarısını yattığı için cezanın korkutucu etkisi kalmazmış! Bu Hitler kafalı adamlar bizleri çürümeden bırakmamaya yemin etmişler.

Remscheid Hapisanesinden Şerafettin Türk

SİVAS

KANGAL KÖYLÜLERİNİN TOPRAK MÜCADELESİ

Size Sivas'ın Kangal ilçesinin Kuşkayası köylülerinin ağanın elindeki toprakların nasıl el koyduklarını anlatacağım.

Kuşkayası köyü benim köyüm olan Irmaç köyüne iki kilometre mesafededir. Arazilerimiz birbirine karışır. Köyümüzün bu köy ahalisiyle çok iyi ilişkileri vardır. Mühürkulak köyü ağalarının Kuşkayası'na yakın ağılları vardı. Ağa Muammer Kangal bu ağılı sattı. Fakat araziyi satmadı. Kuşkayası köylüleri 1967'de bu araziye el koydular. Ve ağılı sökerek köye taşıdılar.

Köylülerin devrimci birliği o zamanlar çok iyiydi. Babamın anlattığına göre bu köyün kuzeybatısında Kolağası Hasan Bey adında bir büyük toprak ağası daha varmış. Bu adam padişahlık zamanında Şam'da kolağalığı yapmış ve Kurtuluş Savaşından sonra evine dönünce Kangal ağalarının kızını almış. Otuzdokuzbin dönüm araziyi ve Çanlıören çiftliğini gaspetmiş. Bu çiftlik eskiden Ermenilere aitmiş. Bu ağa Ermeni katliamı sırasında tam onikі Ermeniyi öldürterek bu çiftliğe sahip olmuş. Kurtuluş Savaşından sonra da çocukları köylülere zulüm yaparak ağalıklarını korumuşlar. Hasan bey kiralık katil tutup adam bile öldürtmüş.

Bu ağaların köylüler üzerindeki baskıları bugünde devam ediyor. Kolağası'nın oğlu Mustafa Efendi Kargakalesi köyünden iki kişiyi vurdurdu. Ölenler Halil Gülveren ve Aslan Yılmaz'dır. Bu iki köylü köyün en mücadeleci insanlarıydı. Kuşkayası köyünde bir karakol vardır. Karakoldaki onbaşı ve çavuşlar ağalardan beslenir - ler. Buna karşılık halka zulüm ederler. 1965'te köylüler karakolu bastılar. Bunun üzerine Kangal'dan takviye asker gönderildi. Aradan birkaç sene geçtikten sonra yine arazi meselesi çıktı. Babam köylülere durmadan şöyle derdi: "Birlik olursak, ağa paşa sökmez, kendi hakkımızı kendimiz alalım".

1976 yılında köylülerin mücadelesi yeniden hareketlendi. Köyün bilinçli gençleri "Arkadaşlar, komşular, bu toprakları ağalara Allah vermedi. Biz yüzyırmi hanelik köyüz. Dayanışma yapalım ve hakkımız olan toprakları alalım. Kim dönerse ona toprak yok" dediler. Böylece beş veya altı bin dekar araziyi işgal ettiler. Fakat dediğim gibi, Sivas Kangal ağalarının demektir. Yine asker gönderdiler. Ama gelenlerin içinde yurtsever askerler ve bir teğmen vardı. Bunlar köylüye zulüm etmeyi reddettiler.

İş mahkemeye intikal etti. Şahmar ve Sönmez Kangal mahkemeye gelmediler. Tapu Dairesine soruldu. Hiçbirinin tapusu yok. Komşu köyler bu işe şaşıp kaldılar. Şimdi Kuşkayası, Kargakalesi, Akpınar ve Kızıldikme köylüleri birliklerini daha da sağlamlaştırdılar. Bizim köyler de bunları örnek alıyorlar.

Irmaç'tan Bir Köylü

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: Hüseyin KARANLIK / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ Mustafa TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ Yeniçeriler Caddesi Çağlar Han 45/2 Çemberlitaş / İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: P. K. 1103 Karaköy / İSTANBUL / BASKI DAILY/NEWS WEB OFSET/ ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL. altı aylık 65 TL. Yurt Dışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL./İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL. YAYIN İLANLARI: 200 TL. /GENEL DAĞITIM: TÜR-DA/ /ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ

SEÇİMLER

(Baştarafı 1. sayfada)

peryalistlerın etkinliklerini artırmalarına zemin oluşturan sorunlar bütün ağırlığıyla sürmektedir. Türkiye'nin Yunanistan'la ilişkileri gerginliğini koruyor. Kıbrıs'taki işgal Türkiye'yi gerçek dostlarından Üçüncü Dünya ülkelerinden koparmaya ve süper devletlere karşı zayıf düşürmeye devam ediyor. Türkiye'nin AET'yle olan ilişkileri de bozuktur. ve donmuş bulunmaktadır. Türkiye ağır bir ekonomik buhran içindedir. Amerika'nın ve Avrupa ülkelerinin kapısını birçok defa çalan MC iktidarı kredi bulmak için Rus sos - yal - emperyalistlerine avuç açmak zorunda kalmıştır.

Çeşitli hakim sınıf sözcüleri içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhrandan çıkabilmek için birleşmenin zorunluluğu üzerinde sık sık durmuşlardır. Hakim sınıflar erken seçimle buhranın çözümü için bir çıkış yolu bulabilmeyi ummaktadırlar.

Revizyonizm ise, tırmanmaya devam ediyor. Revizyonistler MC iktidarına karşı yükselen kitle mücadelesine sızarak güç toplamaya çalışıyorlar. Faşist zulüm ve terör en çok sosyal-emperyalistlere ve onların beşinci kollarına yarıyor. Ancak revizyonizmin tırmanışı esas olarak sosyal-emperyalizmin ülkemiz üzerinde artan etkinliği sayesinde olmaktadır. Sahte TKP'nin "Bizim Radyo" su kullanmakta oldukları "fiili özgürlük"ten gittikçe daha sık sözediyor. Rus beşinci kolu efendisinin açtığı kredilerin aynı zamanda kendisine DİSK toplantılarında "yaşasın Rusya" diye bağırma hakkı satın aldığını düşünmektedir.

Revizyonistlerin seçimlerdeki ana taktiği CHP'nin sırtından güç toplamaktır. Bütün hesapları muhtemel bir CHP iktidarı içinde anahtar rolü oynayabilmektir. Bu amaçla CHP'ye sızmakta ve CHP listelerinden aday sokmaya çalışmaktadırlar. Öte yandan revizyonistler iktidara geldiği zaman karşılaşacağı ağır sorunlar yüzünden CHP'nin efendileri Rusya'ya daha çok boyun eğeceğini düşünmektedirler.

HALKI OY VERMEYE
ÇAĞIRABİLECEĞİMİZ PROGRAM

Seçimlerde emekçi halkı oy vermeye çağırabileceğimiz asgari program, işte Türkiye'nin bu gerçeklerinden hareket edilerek saptanabilir. Kısaca ifade edersek bu program şöyledir:

1. İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunmak,
2. Toprak ağalarının topraklarının yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması,
3. Emekçi halka düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, işkencecilerden ve katillerden hesap sorulması,

CHP, halkın bu en temel ve en acil taleplerini seçim bildirgesine koyduğu takdirde bütün halkı kendisine oy vermeye çağıraca - ğımızı açıklıyoruz. Bu taleplerin CHP tarafından benimsenmesi şüphesiz halkımızın yararına olacaktır. CHP bu taleplere sırtını çevirdiği takdirde ise kitleler kimden ne beklenebileceğini bir kere daha öğrenecek - lerdir.

Bu talepler CHP'li kitlelerin ve bütün Türkiye halkının menfaatlerini dile getirmektedir. Ancak önemli olan bunu hayata geçirmek ve bu talepleri en geniş CHP'li kitlelerle omuz omuza haykırmaktır. CHP'li yurtsever kitlelerle sıcak dostluk ilişkileri kurmak ve geliştirmek revizyonizmin etkileriyle kararlı mücadele etmek bu yönde başarılı adımlar atmanın güç olmadığını derhal göstere - cektir. Bütün devrimciler seçim konusunda ki üç maddelik önerimizi kişisel görüşmelerden toplantılara ve mitinglere kadar her olanaktan yararlanarak CHP'li yurtseverlere sunmalı, CHP içine sızan revizyonistler konusunda onları uyarmalı, bağımsız ve özgür bir Türkiye yaratma mücadelemizin sorunlarını onlarla tartışmalıdırlar.

HEM SÜPER DEVLETLERE
HEM DE HALKA DAYANILAMAZ

CHP'nin uzun zamandır iki süper devlete güven verme siyaseti izlediği bilinmektedir. CHP özellikle sosyal-emperyalizmin artan etkinliği karşısında teslimiyetçi bir tutum almıştır. MC iktidarının yurdumuzun kapılarını Yeni Çarlara açan siyasetine karşı çıkmak bir yana onu bu konuda açıkca destekledemiş ve kendisinin daha da ileri gideceği izlenimini vermiştir. Sosyal-emperyalistler ve beşinci kolları CHP'nin bu çizgisine bakarak tutum saptamaktadırlar. Sahte TKP seçimlerden ve muhtemel bir CHP iktidarından efendisi için neler beklediğini öteden beri açıklamaktadır. Onlar Türkiye'nin bir an önce Rusya'nın yedeğine düşmesini istemekte ve CHP'yi bu konuda şimdiki en uygun seçenek olarak gördüklerini ifade etmekte - dirler.

Seçimler yaklaştıkça daha çok oy hesabı içine girmesi CHP üzerindeki revizyonist etkinin artması için uygun bir zemin oluşturmaktadır. CHP yöneticileri revizyonistlerin Türkiye'de bir oy potansiyeline sahip olduklarını sanıyorlar. Revizyonistler ise, özellikle böyle bir izlenim yaratmak için yoğun bir çaba harcıyor ve büyük gürültü koparıyorlar. Oysa gerçek durum bunun tam tersidir. Revizyonistlerin CHP'ye oy olarak katabilecekleri önemli bir güçleri yoktur. Örneğin DİSK yöneticilerinin, DİSK üyelerinin seçimlerdeki tutumlarını yönlendirme konusunda bir etkinliğe sahip olmadıklarını herkes bilmektedir.

En önemlisi ise, seçim hesaplarının ve iktidar hırsının Türkiye'nin içinde bulunduğu gerçeklerin görülmesini, halkın çıkarlarına uygun bir siyaset izlenmesini önlemesidir. CHP Milli Kurtuluş Savaşının ateşi içinde doğmuş bir partidir. Halkın menfaatleri CHP den Milli Kurtuluş Savaşı sırasındaki müdafaa-i hukuk ruhunu yeniden canlandırmasını istemektedir. Çünkü o zaman İngiliz ve Fransız emperyalizmine karşı mücadele nasıl Türkiye'nin varlık yokluk sorunu idiyse, bugün de ülkemizin bağımsızlığını iki süper devlete karşı savunmak ve özellikle Rus Yeni Çarlarından gelebilecek bir saldırıya karşı şimdiden hazırlanmak görevi önümüzde durmaktadır. Bu görevlere sırt çeviren bir CHP nin halkla birleşemeyeceği, aksine iki süper devletin işbirlikçilerinin bölücü çabalarına tamamen açık hale geleceği ortadadır. Önümüzdeki yeniden saflaşma dönemi herkesi kararlarını bir kere daha gözden geçirmeye ve yerini açıkca belirlemeye zorlayacaktır. Hem süper devletlerin hem de halkın desteğini kazanmanın olanaksızlığı hızla değişen şartlar içinde bir kere daha açık olarak görülecektir.

SEÇİM DÖNEMİNDE TEMEL GÖREV

Seçimlerde proletarya halkımızın baş düşmanları olan iki süper devlet özellikle Rus sosyal-emperyalizmini hedef almalıdır. Şartlar devrimci mücadele için elverişlidir. Hakim sınıflar bütün çabalarına rağmen birle - şememektedirler. Aksine buhran derinleş - mekte ve hakim sınıfların iç çelişmeleri keskinleşmektedirler. İki büyük parti AP ve CHP bütün hesaplarını seçimleri kazanma amacına göre yaptıkları için temsil ettikleri hakim sınıf kesimleri arasında çatışmaların yoğunlaşması kaçınılmazdır. MC iktidarının faşist saldırıları kitlelerin mücadelesini söndürememiştir. Halkın mücadelesi yükselmeye devam etmektedir. Seçimlerle birlikte bu yükseliş daha da hızlanacak ve kitleler daha geniş saflar halinde siyaset sahnesine çıka - caklardır. Bu dönemde temel devrimci görev, kararlılıkla kitlelerin başına geçmek, iki süper devlete karşı mücadele bayrakla rını kitlelerle birlikte yükseltmektir.

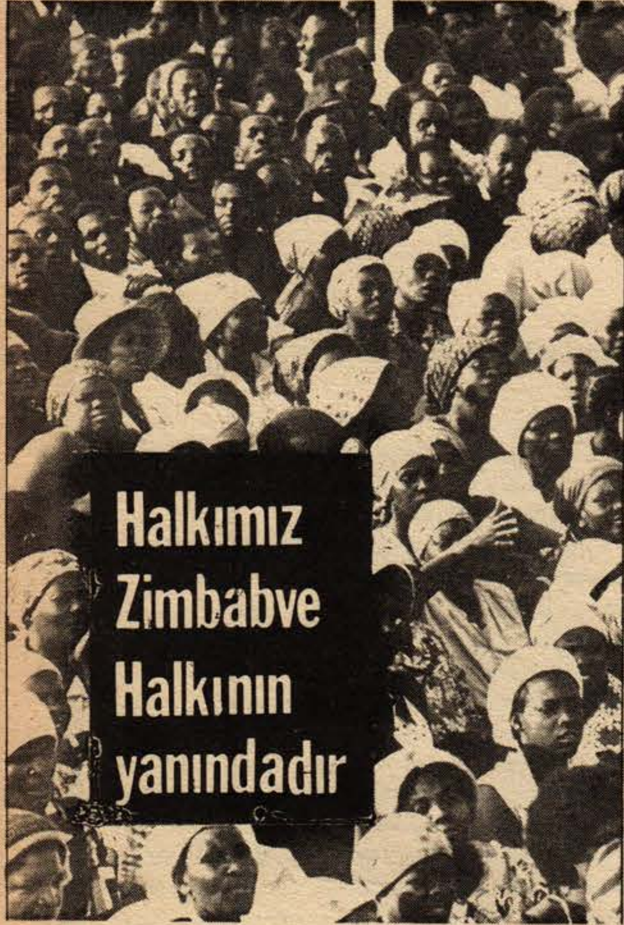
Seçimlerde iki süper devletin işbirlikçisi olan partilerin tecrit edilmesi için var gücümüzle mücadele edeceğiz. Faşist terörün esas sorumlusu olan AP, MHP ve CGP aynı zamanda bağımsızlığın azgın düşmanlarıdır. Bu Amerikancı partiler bir yandan yurdumuzun kapılarını Rusya'ya açarken öte yandan bağımsızlık güçlerine saldırmaktadırlar. Seçime girsinler veya girmesinler revizyonist partilerin teşhiri ve tecriti, özellikle CHP'ye sızarak geliştirmeye çalıştıkları etkinliğin ortaya konması son derece büyük önem taşıyor. Revizyonistler yurdumuzu Rusya'ya peşkeş çekmek için sabırsızlanmakta ve daha şimdiden halka karşı saldırıya geçmektedirler. Seçimler boyunca devrimci proletarya süper devletlerin işbirlikçisi partilere oy verilmemesi için çağrı yapacaktır.

Şüphesiz iki süper devlete karşı mücadele soyut olarak değil, seçimlerin yarattığı siyasi zemine dayanılarak yürütülmelidir. Daima kitlelerin somut taleplerinden hareket etmek, her durumda somut eylem sloganları etrafında en geniş kitleyi birleştir - mek ve iki süper devletin işbirlikçilerini tecrit etmek ; mücadelenin başarısı için mutlaka dikkat etmemiz gereken şartlar bunlardır. Proleter devrimciler faşizme karşı mücadelenin en başında yer alacaklar. kitle hareketine sızarak güç toplamaya çalışan revizyonistleri teşhir edeceklerdir.

Revizyonistler seçimler boyunca CHP'li yurtsever kitlelerle devrimcilerin arasını açmaya, kavgalar çıkararak düşmanlık yaratmaya çalışacaklarını şimdiden göstermişlerdir. Bütün toplantı ve mitinglerde kitlelere önderlik eden, kitlelerin bizimle birlikte hareket etmesini sağlamaya yönelik bir siyaseti aktif olarak izlemeliyiz. Bu tutum bizi, menfaatleri bütünüyle iki süper devlete zıt olan ve yarın Rusya'ya karşı mutlaka omuz omuza mücadele edeceğimiz CHP'li kitlelerle birleştirecek ve bir avuç revizyonisti tecrit edecektir.

Seçim kitlelerini iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarlara karşı bağımsızlık için seferber edeceğimiz bir dönem olmalıdır. Devrimciler bu mücadele içinde kitlelerle birleşeceklerdir.

ZANU temsilcilerinin sınırdışı edilmesi kınanıyor



YAZAR OSMAN ŞAHIN

"BU KARAR ÜLKEMİZİ KÜÇÜK DÜŞÜRDÜ"

"AYDINLIK dergisinin davetlisi olarak yurdumuza gelen Zimbabve halkının önderi, üç kişilik ZANU heyeti, 'siyasi toplantılara katılıyor' gerekçesiyle sınırdışı edildi. Oysa ZANU heyeti, halklarının ülkelerindeki ırkçı beyaz Ian Smith rejimine, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı verdikleri haklı ve yiğit mücadeleyi halkımıza anlatmak için gelmiş dost ve kardeş elçilerdi.

"1976 yılı Mayıs ayında İstanbul'da toplanan İslam Konferansında alınan, 'Zimbabve ve Namibya halklarının kurtuluş ve ulusal bağımsızlık uğruna verdiği haklı mücadeleyi tamamen ve kayıtsız şartsız desteklediğini ifade eder' kararının altına imza koyan MC hükümeti, bugün aynı imzayla dost ve kardeş ZANU heyetini sınırdışı etmiş bulunuyor.

"Bu karar, ülkemizi Üçüncü Dünya ülkeleri önünde küçük düşürdüğü kadar, tarihte emperyalizme karşı ilk kurtuluş savaşı vermiş halkımızın bağımsızlık ve özgürlük geleneğine de ters düşmüştür."

TOPRAK-İŞ SENDİKASI PAZARCIK ŞUBE KONGRESİNİN KARARI :

Toprak-İş Sendikası Pazarcık Şubesinin 26 Mart ta yapılan Birinci Olağan Kongresi oy birliğiyle aşağıdaki kararı almıştır:

"AYDINLIK dergisinin davetlisi olarak yurdumuza gelen,emperyalizme, ırkçılığa ve süper devlet hegemonyacılığına karşı mücadele eden Zimbabve halkının temsilcisi ZANU heyetinin MC tarafından sınırdışı edilmesini şiddetle protesto ederiz. Kalbimiz milli bağımsızlık için mücadele eden Zimbabve halkının yanındadır. Zafer iki süper devlete karşı mücadele eden halkların olacaktır."

YURDUN ÇEŞİTLİ YERLERİNDEN PROTESTOLAR

ZANU temsilcilerinin sınırdışı edilmesi üzerine Türkiye'nin çeşitli yerlerinden yurttaşlar dergimize protesto mektupları yollamaktadır. Okuyucularımız, MC iktidarının bağımsızlığımızın düşmanı olduğunu, bu sebeple Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşme siyasetine karşı durduğunu belirtmektedirler. Mektuplarda Zimbabve halkına Türkiye halkının yürekten desteği ifade edilmekte ve hiç bir gücün iki ülke halklarının devrimci dayanışmasını önleyemeyeceği vurgulanmaktadır.

Şimdiye kadar elimize İzmir'in Urla ilçesinin Bademler köyünden 14, Kahramanmaraş'ın Türkoğlu ilçesinin Özbek köyünden 36, Tunceli Endüstri Meslek Lisesi'nden 62, Adana'dan 51, Denizli' nin Çivril ilçesinden 26, Tunceli'den 6 yurttaşın ve Kahramanmaraş'taki Marteks fabrikası işçilerinin, Antalya'nın Gazipaşa ilçesinden bir grup devrimcinin protesto mektupları ulaşmış bulunmaktadır.

TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI KONGRESİ

26 Mart Cumartesi günü İstanbul'da toplanan Türkiye Yazarlar Sendikası Kongresi ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto etmiştir. Kararda bu davranışın Türkiye'yi gerçek dostlarından uzaklaştırarak emperyalizme daha fazla bağlayacağı belirtilmektedir. Karar oy birliği ile kabul edilmiştir.

MEM-DER II. GENEL KURULU :

26-27 Mart 1977 günlerinde Ankara'da toplanan MEM-DER İkinci Genel Kurulu aşağıdaki kararı almıştır:

"Ian Smith rejiminin ırkçılığına, İngiliz sömürgeciliğine ve süper devletlerin hegemonyacılığına karşı mücadele eden Zimbabve halkının temsilcileri olan ZANU heyeti ülkemizden sınırdışı edilmiştir. MEM-DER İkinci Genel Kurulu bu olayın MC iktidarının Üçüncü Dünya ülkelerine karşı izlediği ikiyüzlü politikasını açığa çıkardığını belirtir ve bu durumu protesto eder."

BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİNDEN ÇEŞİTLİ ÖRGÜTLER :

Boğaziçi Üniversitesi'nde bulunan yedi kulüp ve dört öğrenci temsilciliği, yaptıkları ortak açıklamayla ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto etmişlerdir. Boğaziçi Üniversitesi'ndeki kulüp ve öğrenci temsilciliklerinin açıklamasında şöyle denmektedir :

"Halkımız ırkçılığa, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı yılmadan mücadele veren Zimbabve halkının yanındadır. Zimbabve'de ve Türkiye'de emperyalizme, ırkçı yönetime ve süper devletlere boyun eğen tutum yenilgiye uğrayacaktır."

DEMOKRAT AYDIN GAZETESİ

Aydın'da yayınlanmakta olan Demokrat Aydın gazetesinin 22 Mart 1977 tarihli sayısında ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto eden bir yazı yayınlanmıştır. Yazıda Türkiye'nin bu tutumuyla Birleşmiş Milletler'de altına imza attığı kararları çiğnediği belirtilmektedir. Gazete ayrıca MC'nin sınırdışı kararının emperyalizme bağımlılığın bir sonucu olduğunu vurgulamaktadır.

Öte yandan Demokrat Aydın gazetesi çalışanlarından İsmail Altındaş, S. Aydın Sarı, Halit Payza, Sami Taşkın, Nejdet Güler, İsmail Tokatlı, Zeynep Öz, Savaş Öz de ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto etmişlerdir.



Türkiye Proletaryasının Büyük Önderi Şefik Hüsnü Anılıyor

TÜRKİYE PROLETARYASININ BÜYÜK ÖNDERİ ŞEFİK HÜSNÜ 7 NİSAN 1965'DE SÜRGÜNDE BULUNDUĞU MANİSA'DA HAYATA GÖZLERİNİ YUMMUŞTU. O'NU ÖLÜMÜNÜN 12'İNCİ YILINDA SAYGIYLA ANIYORUZ. REVİZYONİSTLERİN ŞEFİK HÜSNÜ'YE KARŞI İFTİRA VE SALDIRILARINI ARTIRDIKLARI GÜNÜMÜZDE, O'NU VE DEVRİMCİ ÇİZGİSİNİ SAVUNMAK DAHA DA BÜYÜK BİR ÖNEM TAŞIYOR. TÜRKİYE PROLETARYASI O'NUN MÜCADELE YOLUNU İZLEMEKTEDİR. 7 NİSAN PERŞEMBE GÜNÜ ŞEFİK HÜSNÜ'YÜ ANMAK ÜZERE FERİKÖY'DEKİ MEZARI BAŞINDA BİR TÖREN YAPILACAKTIR. ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA İSE, AYDINLIK DERGİSİ TARAFINDAN BİR ANMA TOPLANTISI DÜZENLENMİŞTİR.

Divriği'de öğrenci ve veliler faşist baskıları protesto etti

17 Mart Perşembe günü Ülkü Ocaklı bir avuç faşistin derse girmekte olan öğretmen ve öğrencilere saldırması üzerine kavga çıkmıştır. Faşistler ellerinde ki muşta, ustara ve zincirler alınarak etkisiz hale getirilmişlerdir. Saldırganlardan Mustafa Erozan, Hüsnü Tanrıkulu olaya elebaşılık etmişlerdir.

Faşistlerin saldırısından sonra okula gelen resmi ve sivil polisler özel yapılmış sopalarla öğrencilere saldırmıştır. Öğrenciler direnince polisler geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Bu olay üzerine okul idaresi ve kaymakamlık birlikte okulu kapatma kararı almışlardır. Bu karar ve faşist saldırıyı protesto amacıyla hükümet binası önüne kadar yürüyüş yapılmıştır. Binden fazla öğrenciye yürüyüş sırasında halktan katılmalar olmuş, hükümet binasına varıldığında topluluk 2500'e ulaşmıştır. Yürüyüşte topluluk "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye". "Öğretmen, Öğrenci Kıyımına Son". "Kahrolsun Gerici Eğitim Sistemi" sloganlarını atmıştır. Kaymakamla görüşmek üzere velilerden ve öğrencilerden bir komite seçilmiştir. Ancak kaymakam görüşmeyi reddetmiş ve asker çağırmıştır. Gösteri yerine gelen sekiz cem se komando topluluğu dağıtmak istemişse de öğrenciler ve velileri dağılmayarak kararlı bir şekilde gösterilerine devam etmişlerdir. Daha sonra, Sanat Enstitüsü'ne kadar yürüyen topluluk buradaki kitleyle birleşmiştir. Sanat Enstitüsü'nde bir öğrencinin konuşmasından sonra dağılınmıştır.

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Yunanistan Atina Üniversitesi Ekonomi Bölümü Öğrencileri:

«LEYLA CÜMBÜŞ'ÜN TUTUKLANMASINI PROTESTO EDİYORUZ»

Atina Üniversitesi Ekonomi Bölümü Genel Kurulu dergimiz yazıişleri müdürü Leyla Cümbüş'ün tutuklanmasını protesto eden bir kararı kabul etmiştir. HALKIN SESİ eski yazıişleri müdürü Kemal Doğan'ın askeri mahkeme tarafından 1 yıl hapse mahkum edildiği kaydedilen karar şöyle son bulmaktadır:

"Biz Atina Üniversitesi Ekonomi Bölümü öğrencileri, halkı için savaşan Leyla Cümbüş'ün tutuklanmasını şiddetle mahkum eder, kendisinin derhal serbest bırakılmasını talep ederiz. Halkın gazetesi HALKIN SESİ'ne ve Türkiye'deki bütün ilerici ve yurtsever yayın organlarına uygulanan baskı ve zulmü mahkum ederiz.

"Benzer baskı ve terör hareketleri ile karşılaşmış, hatta hala karşılaşmakta olan Yunan gençliği ve halkı Türkiye halkının kurtuluşu için savaşanların yanında kararlılıkla yer alır."

DÖRT TUTUKLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARI KINADI

Sağmalcılar Cezaevinde tutuklu bulunan dergimiz Yazıişleri müdürlerinden Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş, Halkın Yolu dergisi yazıişleri müdürü Mehmet Cerik ve Halkın Gücü dergisi sahibi Mehmet Özgül basına ortak bir açıklama yapmışlardır. Açıklamada yurtsever basın üzerindeki baskılar ve askeri mahkemelerin basına müdahalesi protesto edilmekte ve şöyle denmektedir:

"Askeri mahkemelerin basın mensuplarını yargılaması tamamen kanunsuzdur. Basın yolu ile işlenen suçlarda görevli mahkeme askeri mahkemeler değil, Basın Yasası'nın açıkca gösterdiği gibi sivil mahkemelerdir. Askeri mahkemelerin basın suçlarında kendisini görevli sayarak basın mensuplarını yargılaması Anayasa'da ifadesini bulan tabii hakim ilkesinin açık bir ihlalidir...

"Uluslararası kuruluşlarca da "ÖZGÜRLÜK YILI" olarak ilan edilen 1977 yılında basın özgürlüğü için bütün yurtsever demokrat ve devrimci basın birleşmeli ve mücadele etmelidir."

Ayvalık'tan 220 yurttaş:

"Basınla ilgili davalara askeri mahkemeler bakamazlar. Ancak HALKIN SESİ gazetesine yapılan baskılarla bu kural işlemez hale getirilmiştir.

"Bizler aşağıda imzaları bulunanlar, yurtsever basına yapılan bütün baskıları şiddetle protesto ediyoruz."

ERZURUM'un Şenkaya ilçesinden 55 yurttaş:

"Kemal Doğan, Leyla Cümbüş, Mehmet Cerik gibi yurtseverleri tutuklamakla halkın devrimci mücadelesini durduramazlar. Yazıişleri müdürlerinin tutuklanmasını protesto ediyor ve derhal serbest bırakılmalarını istiyoruz."

Toprak-İş Pazarcık Şubesi Kongresi yapıldı

Pazarcık Ovası'nda çalışan tarım işçilerini kapsamına alan TOPRAK-İŞ Sendikası Pazarcık şubesinin I. Olağan Kongresi 26 Mart 1977 günü yapıldı. Kongrede tarım işçilerinin durumu anlatıldı ve talepleri dile getirildi. Faaliyet raporunun okunmasından sonra seçimlere gidildi. Yönetim kurulu başkanlığına Emrah Soyuer getirildi. Daha sonra, kongreye katılanların oybirliğiyle Rusya'yla yapılması tasarlanan işbirliği anlaşmasını ve ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto eden iki karar alındı.

Kızıldere katliamını protesto ediyoruz

Mahir Çayan. Cihan Alptekin. Ömer Ayna. Saffet Alp. Ertan Saruhan. Ahmet Atasoy. Nihat Yılmaz. Hüdai Arıkan. Sinan Kazım Özüdoğru ve Sabahattin Kurt bundan 5 yıl önce Kızıldere'de faşist diktatörlük tarafından katledilmişlerdi. 30 Mart 1972 günü Kızıldere köyünde, 10 yurtseverin bulundukları ev Ankara'dan özel olarak getirtilen polis ekipleri ve komando birlikleri tarafından sarıldı. Bombalarla. havanlarla. makinalı tüfeklerle saldırıya geçen polisler ve komando birlikleri 10 yurtseveri bu evde hunharca katlettiler. Bu olay 12 Mart'ta kurulan Amerikancı faşist diktatörlüğün halka karşı giriştiği zulmün bir parçasıdır. Kızıldere katliamının yapıldığı günler faşist diktatörlüğün halka karşı azgın bir terör kampanyasına giriştiği günlerdi. Halkımız en karanlık günlerde bile faşizme boyun eğmedi. Kızıldere'de şehit olan 10 yurtsever de halkın safında mücadele ettiler ve faşist teröre göğüs gerdiler.

Beşinci yıldönümünde Kızıldere katliamını bir kez daha protesto ediyoruz.

ANKARA VALİSİ TÜM PTT-DER'İ YİNE KAPATTI

Tüm PTT Personeli Derneği (TÜM PTT-DER) 21. 3. 1977 tarihinde Ankara Valiliği tarafından 1 ay süreyle kapatıldı. Kapatma kararına derneğin Dernekler Yasasının 42. maddesine muhalefet ettiği gerekçe olarak gösterilmektedir. TÜM PTT-DER bundan bir süre önce yine valilik tarafından kapatılmış, ancak kararın kanunsuzluğu tesbit edildiğinden yeniden açılmıştı. Dernek Başkanı Nuri Haşar bu konuda yaptığı açıklamada valinin memurların örgütlenmesine yönelttiği saldırıları eleştirmiş, tüm memurları ve demokratik kuruluşları Vali Durmuş Yalçın'ın istifası için mücadeleye çağırmıştır.

MC iktidarının öğrenci yurtlarına saldırısı

Nisan'ın ilk günü polis ve jandarma İstanbul'un çeşitli semtlerinde bulunan öğrenci yurtlarına baskınlar düzenledi. Komandoların çeşitli yurtları kurşun yağmuruna tutması üzerine, harekete geçen panzerle takviyeli ve çelik yelekli polisler ve jandarma Site. Niğde ve Balıkesir öğrenci yurtlarını basmıştır. Üç yurtta kalan toplam 600 civarında öğrenci gözatına alınarak yurtlar tamamen boşaltılmıştır. Dergimiz baskıya girmeden önce bize ulaşan son haberlere göre 45 öğrenci gözaltındadır ve işkence görmektedir.

Serbest bırakılan öğrencilerden muhabirimizin topladığı bilgilere göre polisin harabeye çevirdiği yurtlar içinde barınılamayacak hale getirilmiştir. Site Yurdu öğrencileri yurdun 1 gün polis işgalinde kaldığını ve traş makinası. radyo, ayakkabı gibi birçok eşyalarının kaybolduğunu söylemişlerdir. Öğrenciler yurtta ve poliste kendilerine işkence yapıldığını belirtmişlerdir.

Site Yurdu öğrencileri yurtlarının öteden beri boşaltılmak istendiği belirterek "bu baskılar bizi yıldıramaz. yurdu terketmemeye kararlıyız" demişlerdir.

Öte yandan Atatürk Öğrenci Sitesi'nde öğrenciler faşistlerin ve polislerin saldırılarına karşı mücadele etmektedirler.

Manzarayı tamamlayan diğer bir olay ise. Ankara'da cereyan etmektedir. Bir süre önce MHP yanlısı Rektör Hasan Tan ODTÜ yurtlarındaki öğrencileri tamirat bahanesiyle yurtlardan çıkarmak istemişti. ODTÜ yurdu şu anda jandarma kordonu altındadır. Öğrenciler yurtlardan çıkmamak için direnmektedirler.

MC iktidarı bir süreden beri üniversite ve yüksek okullarda sürdürdüğü baskı ve tertipleri, şimdi de öğrenci yurtlarına yöneltmektedir. Son baskınlar ve ODTÜ yurdundaki olaylar MC'nin yurtları da faşist işgal altına sokma planlarının bir parçasıdır. Öğrenciler bu baskı ve tertiplere karşı direnmektedirler. Geniş öğrenci kitleleri aralarında birliği sağlayarak yurtlarına sahip çıkacak ve MC'nin tertiplerini boşa çıkaracaklardır.

MEM-DER Genel Kurulu Ankara'da toplandı

Memurlar Derneği'nin (Mem-Der) İkinci Olağan Genel Kurulu 26-27 Mart 1977 günleri Ankara'da toplandı. Ankara, Bolu. Bursa. İzmir, Pülümür, Karaman, Ulukışla, ve Silifke şubelerinden 38 delegenin katıldığı genel kurulda örgütün çalışmaları eleştirildi. Delegeler. Mem-Der'de dar kapıcılığın hala yaşadığı üzerinde durdular. Bir delege. Mem-Der'in bir parti gibi görülmesinin doğurduğu sakıncalar üzerinde durarak Mem-Der'in bütün memurların örgütü olarak hareket etmesini. bütün memurları etrafında birleştirecek bir siyaset izlemesini istedi. Özellikle memur sorunlarıyla daha yakından ve daha sıkı ilgilenilmesi gerektiği birçok delegenin ortak dileği olarak ortaya çıktı. Pülümür delegesi Hasan Son. Pülümür'de yapılan bağımsızlık yürüyüşüne katıldıkları için uğradıkları baskı ve kıyımı anlattı. Hasan Son, Memurların Sesi dergisinin sadece Ankaralı memurun dergisi imiş gibi çıkmasını eleştirdi. Birçok delege Mem-Der'in yayın organına daha büyük önem vermesini. memurlarla daha sıkı bağlar kurularak canlı bir dergi çıkarılmasını. derginin yayılmasının da ancak bu temelde güçlendirilebileceğini belirtti. Delegelerden Burhan Er, yönetim kurulunun geçen yıl yaptığı programın çok kapsamlı olduğunu ve bunun kağıt üzerinde kaldığını söyledi. Yöneticilerde liberalizm gördüğünü söyleyen Burhan Er. doğru bir yönetimle Mem-Der'in memur kitlesini başarılı bir şekilde kucaklayabileceğini ifade etti.

Eleştiriler üzerinde duran Mem-Der Genel Başkanı Şamil Perk. hazırlanılan Kongre raporunda bile dar kapıcı hatalar bulunduğunu söyledi. Mem-Der'in dar kapıcılık hatasını uzun zamandan beri tespit etmiş olduğunu ancak bunu gidermek için yapılan çalışmalarda yeterli başarının elde edilemediğini ifade etti. Şamil Perk ekonomik talepler için mücadelenin güçlendirilmesi gerektiğini, bunun memurlar üzerindeki ağır siyasi baskılarla mücadeleyle birlikte yürütüleceğini vurguladı.

Genel Kurul gelecek dönemde çözümü için mücadele edilmesi gereken memur sorunlarını saptadı. Bunlar arasında, grev, toplu sözleşme ve sendika hakkının alınması. memurlara siyaset yasağına son verilmesi. aday memurlar ve gizli tezkiye uygulamalarına son verilmesi, işe girişte güvenlik ve MİT soruşturmalarına son verilerek, işe giriş. terfi. nakillerde fırsat eşitliğinin sağlanması, gösterge tablosunun en az gösterge rakamı 500, en yüksek gösterge rakamı 1055 olarak yeniden düzenlenmesi. başlangıç derecelerinin küçük memurların lehine olarak değiştirilmesi, MEYAK kesintilerine son verilmesi ve birikmiş kesintilerin memurlara geri verilmesi ile diğer ekonomik ve demokratik talepler yer almaktadır.

Mem-Der Genel Kurulu ayrıca "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamıza ve Vatan gazetesi tarafından yürütülen "Özgürlük Yılı" kampanyasına katılmaya karar vermiş ZANU temsilcilerinin sınırdışı edilmesini protesto etmiştir. Genel Kurul Kayseri'de tutuklu bulunan devrimci sanatçı Yılmaz Güney'e bir telgraf çekerek "revizyonizme ve faşizme karşı mücadelede" omuz omuza olduğunu belirtmiştir.

Mem-Der Genel Kurulu sonunda yapılan seçimlerde ise Genel Başkanlığa yeniden Şamil Perk getirilmiş. yönetim kurulu üyeliklerine ise Ahmet Kaya. Göksel Olcaytu. Çetin Özkarar Mehmet Daşar seçilmişlerdir.

Mitinglerde devrimci

Geçen hafta Gaziantep'te yapılan CHP mitinginde sloganlar yüzünden bazı olayların çıktığını gazeteler yazdı. Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte mitinglerde tutum ve atılacak sloganlar sorunu yeniden güncellik kazanmaktadır.

Devrimci tutum, doğruluğuna inandığımız sloganları ne pahasına olursa olsun haykırmak mıdır? Bazı gruplar arasında böyle bir anlayışın sürüp gittiği gözlenmektedir. Bu gruplar kendileri tarafından düzenlenmeyen ve yurtsever kitlelerin katıldığı çeşitli miting ve toplantılarda çatışma çıkarmak pahasına bazı sloganları bağırmayı devrimci bir başarı saymaktadırlar. 1975 yılındaki CHP mitinglerinde sık rastlanan bu davranış daha sonraki birçok miting ve toplantıda tekrarlanmıştır. Son zamanlarda İstanbul'da CHP Kadın Kolları'nın düzenlediği "Evlat Acısına Son" mitinginde bunun açık bir örneği görülmüştür. Orada olaylar çıkmasına yol açarak İGD'lilerin ekmeğine yağ süren Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarları sonradan yaptıklarını bir başarı gibi göstermeye çalışmışlardır.

Halkın Kurtuluşu kendi düzenlediği mitingde Mihri Belli ile uzlaşabilmek için kolayca terkedebildiği sloganları CHP'li kitlelerle devrimcilerin arasını açmak söz konusu olunca sözde kararlı bir şekilde bağırmaktadır. Her iki durumda da devrimci sloganlara zarar vermiştir.

Devrimci sloganlar bir grubun özel malı veya simgesi midir? Ancak bu sloganları hayata geçirmek diye bir sorunu olmayanlar bunları bir kavga ve bölünme aracı haline getirebilirler. Devrimci sloganlara verilebilecek en büyük zarar, onları kitlelerin tepkisini doğrucak şekilde kullanmaktır.

Kitleler birleştirilmeden, seferber edilmeden sloganlarımızın zafer kazanması olanaksızdır. Çünkü bunu başarabilecek güç sadece kitlelerdedir. İşte devrimci sloganları kitlelerden kopmanın bir aracı haline getirenlerin kavrayamadıkları gerçek budur. Onlar devrimin kitlelerin eseri olacağını hala içlerine sindirememişlerdir. Bu tür davranışlar kime hizmet etmektedir?

Devrimcilerle kitlelerin ve özellikle CHP'li yurtsever kitlelerin arasını açma çabaları faşistlerden ve özellikle revizyonistlerden kaynaklanmaktadır. 1975'teki mitinglerde polisin ve MİT'in devrimci kisvesine girerek çıkardığı olaylar hatırlardadır. Önümüzdeki dönemde bu yöndeki çabaların daha da yoğunlaşacağı görülmektedir. Bir yandan devlet kuvvetleri provokasyonlara girişirken öte yandan revizyonistlerin kitleleri bölmek ve çatışmalar yaratmak için her yolu kullanacakları açıktır. Revizyonistlerin CHP içine sızarak veya CHP'li kisvesi altında tertiplere giriştikleri şimdiden gözlenmektedir. Bunun en açık örneği CHP Kadınlar Kolu'nun yürüyüşünde görülmüştür. Revizyonistler bir yandan MC'ye karşı mücadele ediyormuş gibi görünerek CHP saflarına sızmakta, öte yandan CHP'li kitlelerle devrimcilerin arasını açmaya çalışmaktadırlar.

Bazılarının ise, devrimcileri kitlelerden koparmaya yönelik tertipleri gazete sütunlarında tamamlamak ve yaymak için sabırsızlandıkları anlaşılmaktadır. CHP'nin Gaziantep mitingi sırasında çıkan olayları proleter devrimcilere yıkmak için Cumhuriyet gazetesinin yaptığı yayın bunu kanıtlamaktadır. Bütün bu gerçekler devrimci uyanıklığın ve sorumluluğun önemini göstermektedir.

Devrimcilerin görevi kitleleri iki süper devlete karşı seferber etmektir. Kitlelerin iradesine rağmen ve başkalarının miting ve toplantı yapma hakkını hiçe sayarak bazı sloganları bağıran bir avuç insan görüntüsüyle bunun sağlanamayacağı ortadadır. Miting ve toplantılarda devrimci tutumun biricik ölçüsü kitlelerle birlikte hareket edebilmektir. Kaldı ki olayların etkisi miting alanları ve toplantı salonlarıyla sınırlı kalmıyor. Halkın büyük çoğunluğunun desteğini kazanmamızı sağlayacak bir eylem çizgisi izlemek başlıca görevdir. Her durumda aktif bir

Devrimci kadınların açıklaması

İstanbullu devrimci kadınlar Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarlarının 26 Şubat 1977 günü İstanbul CHP Kadın Kolu'nun düzenlediği "Evlat Acısına Son" yürüyüşündeki tutumlarını eleştiren bir yazı göndermişlerdir. Yazıyı kısaltarak sunuyoruz:

"... Bizler Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarlarına yürüyüşe 'Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye' pankartıyla katılmanın orada kesinlikle bir çatışma doğuracağını ve ister istemez CHP'li kadınlarla çatışmak zorunda kalacağımızı söyledik. Devrimcilerin yürüyüşe tek tek ve dağınık bir şekilde katılmalarını ve kadınlarla yol boyunca konuşarak, onlarla ilişkileri geliştirmelerini ve revizyonistlere karşı uyarmalarını önerdik...

"Yürüyüş başlayınca yürüyüş kolunun arkasında bulunan Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarları 'Kahrolsun Faşizm ve Sosyal Faşizm' pankartını açtılar. Ve çatışma çıktı. Onlar bu tutumlarıyla revizyonistlerin 'saldırgan maocular' demogojisine zemin yaratmışlar ve yurtsever kadınların birliğini baltalamışlardır. CHP'li birçok yurtseverin kafasında haklı yürüyüşlerini 'maocuların' sabote ettiği izlenimi doğmuş ve devrimcilere karşı şüphe ve güvensizlik yaratılmıştır. CHP'li yurtsever kadınlarla devrimciler arasındaki ilişkiler zedelenmiştir."

Cumhuriy[...] ispata ç[...]

Cumhuriyet gazetesi 28 Mart tarihli sayısı
nın birinci sayfasında "Aydınlıkçıların" CHP'n
Gaziantep mitinginde olay çıkarttıkları şeklind
bir habere yer verdi. AYDINLIK dergisinin y
zı işleri müdürü Doğan Yurdakul basına bir açı
lama yaparak ne AYDINLIK'ın ne de AYDINLI
dergisinin görüşlerini savunanların olaylarl
bir ilgisi bulunmadığını belirtti.

Cumhuriyet gazetesinin devrimciler hakkın
da gerçeğe uymayan izlenimler yaratma çabas
uzun zamandan beri gözlenmektedir. 5 Şuba
TÖB-DER mitinginde yurtsever öğretmenlere
ve halka karşı girişilen revizyonist saldırın
sorumluluğunu dahi devrimcilere yıkmaya çalı
şan yazılar yayınladığı hatırlardadır. Gazian-
tep mitingi dolayısıyla yazılan haber ise Cumh
riyet'in yalan haber yayma tutumunda ısrarl
olduğunu ortaya koymuştur.

Bireysel terör kimin hizmet

Bazı örgütlerin iş adamlarını kaçıracakları, işyerlerini ve bankaları soyacakları gibi haberlere büyük basında sık sık rastlanmaktadır. Çoğunluğu MİT ve polis tarafından sızdırılan bu haberlerin kısa süre sonra olaylar tarafından doğrulanması herkes için uyarıcı olmalıdır. Nitekim, 25 Ocak tarihinde böyle bir habere yer veren Hürriyet gazetesi, bir hafta sonra olacakları önceden bilebilmişti. Gene Milliyet'in 16 Mart'ta verdiği "eylemcilerin anarşik hareketlere girişecekleri" yolundaki haber de aynı şekilde kısa bir süre içinde doğrulandı. Bu durum kitlelerden kopuk maceracılığın hakim sınıfların aleti olabileceğini, bireyci terörün her türlü provokasyona kapıyı açık bıraktığını yeteri kadar göstermektedir.

Bireysel terör eylemlerinin hakim sınıfların siyasi buhranının derinleşmesine paralel olarak yoğunluk kazanması da üzerinde durulması gereken diğer bir noktadır.

Son olarak elimize geçen "Halkın Devrimci Öncüleri" imzalı bir bildiri yapılacağını Hürriyet ve Milliyet gibi gazetelerin önceden haber verdiği eylemlere sahip çıkmaktadır. Bildiride açıklandığına göre, bu eylemlerle "devrim propagandası" yapıldığı sanılmaktadır. Hangi propaganda? Bildiriyi yazanlar gazeteleri devrimin propagandası için bir araç olarak kullandıklarına inanmaktadırlar. Oysa bu haberlerin basında yer bulmasının da belirli dönemlerle ilgili olduğu açıkca görülmektedir. Bazı dönemlerde günde beş banka soyulsa bile tınmayan basının, siyasi buhranın daha da derinleştiği dönemlerde ise, allayıp pullayacak haber aradığı "anarşik olay" adı takılan bireysel terör eylemlerinin reklamına giriştiği bir gerçektir.

Terör eylemlerinin amacı söz konusu bildiride, "oligarşiye karşı savaşılabileceğini göstermek" şeklinde açıklanmaktadır. Bireysel terör hakim sınıfların devleti karşısında daima güçsüz kalmıştır. İddianın tam tersine bireysel terör kitlelere devletin güçsüzlüğünü göstermek yerine, onun çok güçlü olduğu izlenimini vermektedir. Devletle boy ölçüşebilecek biricik güç kitlelerin gücüdür. Bireysel terör kitleleri sürü yerine koyarak, kitlelerin seferber edilmesi yerine onun dağılmasına yol açarak hakim sınıfların devletinin ömrünü uzatmaktan başka bir şeye hizmet etmemektedir.

Bireysel terör eylemleri kitlelere hangi hedefi gösteriyor? Yıkılması gereken hakim sınıf kurumlarının duvarları ve kırılması gereken bu kurumların camları mıdır? Devrimin bir iktidar sorunu olduğu artık kavranmalıdır.

Bireysel terör eylemlerinin faşist terör ve zulmü örtbas ettiği de bir gerçektir. Sağa sola atılan bombaların gürültüsü gerçek saldırganı gizliyor. Bugün kitlelere saldıran MC ve onun emrindeki faşist kuvvetlerdir. Bireysel terör ise kitlelere iki saldırganın çatıştığı izlenimini vererek faşizmin tecridini güçleştirmektedir.

Bireysel terörün yarattığı ortamdan revizyonistler de geniş ölçüde yararlanıyor. Maceracılığın umutsuzluğa düşürdüğü birçok insan revizyonistler tarafından aldatılabilmektedir. Revizyonistler, kitlelerin acil taleplerinin savunucusu pozunda ortaya çıkabilmektedirler.

Öte yandan bireysel teröre başvuranların revizyonistlerle araya bir sınır çekmek şöyle dursun birçok yerde birlikte davrandıkları bilinmektedir. Gene terörcülükten revizyonizme geçiş sık rastlanan bir olaydır. Kitlelere güvensizlikten kaynaklanan bireysel terörizm yenilgilerin sebebini kitlelerin pasifliğine bağlayarak revizyonizme sürüklenmektedir. Maceracılığın yoğunlaşmasıyla birlikte revizyonizmin güç toplamasının bir nedeni de budur.

Bildiriler yayınlayarak çeşitli terör eylemlerine sahip çıkanların önlerinde ders almaları gereken önemli deneyler durmaktadır. Yakın geçmişte böyle mücadele yöntemlerine başvuranların birçoğu da hakim sınıfların safına geçmiştir. Kitlelerin gücüne inanmayanların hakim sınıfların gücü karşısında boyun eğdikleri görülmüştür.

utum

azetesini
ıyoruz

CHP mitinglerinde kavga çıkarmak gibi olay
a AYDINLIK'ın adını daha önce de bulaştır -
ya çalışanlar olmuştu. Dergimiz MİT ve po-
in giriştiği ve anti-komünizmden kaynakla -
ı bu tür çabaları bir çok defa teşhir etmiş -
. Bugün ise özellikle CHP'li yurtseverlerle
oleter devrimcilerin arasını açmak için daha
gun bir çaba harcandığı görülmektedir.
ZANU heyetinin çağırılması sırasında AY -
NLIK'ın adını anmamak için elinden geleni
pan Cumhuriyet'in CHP mitinginde olay çı -
ıldığı şeklindeki yalanı uydurmak üzere AY-
NLIK adını sık sık tekrarlamaktan kendini a-
madığı görülüyor. Cumhuriyet gazetesini ver
i haberi ispatlamaya çağırıyoruz. Doğan Yur
kul'un yaptığı açıklamayı bir iddia şeklinde
zetenin son sayfasına sıkıştırmak yalanı dü-
tmek için yeterli değildir.

almalı ve kitlelerin nabzını elde tutmalıyız.
glere nasıl ve hangi sloganlarla katılınacağı
omut durumda bu ilkelere uygun olarak sapta -
r..
lisin ve revizyonistlerin tertiplerini boşa çı -
ilecek devrimci tutum budur. CHP'nin sosyal-
ryalizme teslimiyet siyasetiyle de ancak kitle-
azanan böyle bir çizgi izlenerek mücadele e -
leceği açıktır.
zim sloganlarımız bütün Türkiye halkının men
rini savunmaktadır. Sloganlarımızın sahibi kit
dir. Görevimiz bu gerçeği ete kemiğe bürün -
ek, yani sloganlarımızı başta CHP'li kitleler
üzere bütün halkla birlikte haykırmanın yolu-
lmaktır.
z devrimci sloganlarımızı revizyonistlere ve
lere karşı sonuna kadar savunacağız. Slogan -
ızı kitlelere maletmek için her türlü çabayı
reeceğiz. Ancak sloganlarımızın bizi kitleler -
oparma aracı haline dönüştürülmesine daima
çıktık. Bundan sonra da miting ve toplantılar-
ay çıkaranlar, revizyonist tertiplere alet olan
aramıza kesin bir sınır çizeceğiz.

ıde?

Bildiriyi yayınlayanlar "adi gangsterlik niteliğin
eylemlerle" kendi yaptıklarının karıştırılmama
istemekte ve gangsterlik olaylarını "şiddetle kı
klarını yazmaktadırlar. "Devrimcilik" cilası o-
arın özünü değiştirebilir mi? Öylesine bir ey -
ki, gangsterlik olaylarıyla karıştırılmaması i-
bir bildiri ile açıklanması gerekmektedir. Peka-
ildiri dağıtanların devrimciliğinin delili nedir?
eler yapılan işe bakarak hüküm vermektedirler.

evizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşan-
ı maceracılık konusundaki tutumları üzerinde de
ılmalıdır. Onlar ilkesiz güç toplama tutumu için
eçmişin maceracı çizgisinde olumlu bir yan bul
a gayret etmektedirler. Oysa maceracılık dün
ardı, bugün de vardır. Dünün maceracı temeli
inde işte bu yazıda ele aldığımız bildirinin sö -
ettiği eylemler yükselmektedir. Revizyonizm
osyal-emperyalizmle uzlaşanların geçmiş mace
lığı bundan başka bir şeymiş gibi gösterme ça-
rı boşunadır.

Bugün hayatını devrim için adamaya hazır onlar-
nsanın enerjisi macera yollarında boşuna heder
ıktadır. Halkın gerçek devrimci öncülere ihti -
duyduğu bu dönemde bu çok büyük bir kayıptır.
kes maceracılığın bugün oynadığı rol ve geldiği
a üzerinde ciddiyetle düşünmelidir.

Türkiye'yi karanlığa boğan bağımlı enerji politikasıdır

SOSYAL-EMPERYALİSTLER ENERJİ BUNALIMINDAN YARARLANMAYA ÇALIŞIYOR

Son günlerde yoğunlaşan elektrik kısıtlamaları. ülkemizin içine düşürüldüğü ekonomik bunalımın artık sanayinin çarklarını durdurma noktasına geldiğini gösteriyor. MC iktidarı buhranı gizlemek için. sıkıntının direk yıkılmalarından doğduğu. geçici ve arızi bir sıkıntı olduğu yalanlarına sarılıyor. Buhranın gerçek nedeni dışa bağımlı enerji politikasıdır.

Yurdumuzda hegemonya kurmaya çalışan bütün emperyalistlerin ilk el uzattıkları alanlardan biri enerji oldu. İçinde bulunduğumuz bağımlılık şartlarında.santralların yapımı büyük ölçüde dış kredilere bağlıdır. Emperyalistlerin krediyi kesmeleri halinde. enerji yatırımları da durmaktadır. Nitekim. bugün Seyitömer Termik III. Tunçbilek Termik I ve II gibi inşa halindeki bazı santrallar kredi bulunamadığı. döviz ayrılamadığı için tamamlanamamakta. enerji ihtiyacı ile enerji üretim miktarı arasındaki açık gittikçe büyümektedir.

Milli kaynaklarımıza dayanan bir enerji politikası yerine. emperyalist menfaatlere uygun bir politika uygulayan işbirlikçi iktidarlar. enerji üretimimizi önemli ölçüde petrole bağlayarak bağımlılığı daha da arttırmışlardır. Elektrik üretiminin petrole dayandırılması döviz ihtiyacını daha da artırıyor. Döviz yokluğu dolayısıyla petrol ithal edilmediği zamanlarda elektrik üretimi de büyük ölçüde düşüyor.

Mart ayı başında Irak'ın İskenderun petrol boru hattına petrol pompalamayı durdurması ile birlikte enerji bunalımı bugün içinde bulunduğumuz boyutlara ulaştı. Döviz rezervleri tükendiği için petrol ithal edilemiyor. petrol rezervleri tükendiği için de termik santrallara yakıt verilemiyor. Geçtiğimiz 10 gün içinde motorinle çalışan santralların devreden çıkması ile enerji bunalımı hızla derinleşti. Türkiye'nin büyük bir kısmı saatlerce karanlıkta kaldı. fabrikalar durdu. Sözü edilen arızaların yoğunlaşması rastlantı değil. buhranın sonucudur. Bu şartlarda "yetkililer"in elektrik kısıtlamalarının yakında sona ereceğine dair açıklamalarına rağmen enerji bunalımının önümüzdeki günlerde artarak sürmesi beklenmektedir.

Ülkemizin içine düştüğü buhran sosyal-emperyalistlerin işine yarıyor. MC iktidarı enerji açığını elektriğimizin şalterini Rusya' ya teslim ederek kapatmaya çalışıyor. Bu. bir emperyaliste bağlanmanın ortaya çıkardığı buhrana karşı bir başka emperyaliste. daha tehlikeli bir emperyaliste bağlanmak demektir. Üstelik bu bağımlılık daha ileri bir bağımlılıktır. Sadece teknoloji ve üretim kaynağı olarak bağlanılmıyor. şalter teslim ediliyor. 1976 yılında -kendi elektriğini Rusya'dan alan- Bulgaristan'dan elektrik alınmaya başlandı. 1977 başında imzalanan bir sözleşme ile de Sovyetler Birliği'nden her yıl artan miktarlarda elektrik satın alınması kararlaştırıldı.

Sosyal-emperyalistler bir yandan enerji buhranından yararlanıyorlar. öte yandan ise. bu buhranı daha da geliştirmeye çalışıyorlar. Gazeteler Irak Devlet Başkan Yardımcısı Saddam Hüseyin'in Mart ayı başında. Moskova dönüşü Ankara'ya yaptığı "sürpriz ziyaret"i bu açıdan anlamlı bulmuşlardır. Bu ziyaretin hemen arkasından Çağlayangil planlanan zamandan önce "apar topar" Moskova'ya gitmiş. Saddam Hüseyin 'in Irak'a dönüşünün hemen ertesinde de Türk-Irak petrol boru hattı "arızalanmıştır". Sovyetler'in liman kolaylığı karşılığında Karadeniz'de rafineri kurmayı teklif etmeleri de aynı tarihlere rastlamaktadır.

Komşu ülkeler arısnda karışıklık çıkarmak. ortalığı bulandırmak. sonra da güçlüklerden yararlanarak şantaj yapmak Yeni Çarların başlıca siyasetlerinden biridir. Basında yer alan haberler ve bütün belirtiler sosyal-emperyalistlerin enerji sistemimiz üzerinde tekel kurmaya hazırlandıklarını göstermektedir. Şalterin ucunu yakalayan Yeni Çarlar şimdi elektrik enerjisi bağımlılığını. petrol yolu ile bağımlılık biçiminde yaygınlaştırmak istiyorlar. Nitekim son zamanlarda gazetelerde çıkan haberlerden biri de Sovyetler'den 20 bin ton motorin ithal edildiği haberi oldu. Karadeniz'de kurmayı teklif ettikleri rafineri de bu bağımlılığa bir hazırlıktır. Ülkemize petrol Irak ve Suriye üzerinden ve Akdeniz'den geliyor. Karadeniz bu giriş noktalarından en uzak bölgemizdir. Yeni Çarlar satmayı tasarladıkları kendi petrollerine uygun bir rafineri kurmak istiyorlar.

Dün elektrik enerjisi sıkıntısı içinde kıvranan MC iktidarına. Arpaçay Barajının temelini atmak için "siyasi belge" imzalanmasını şart koşan Rusya. bugün de petrol sıkıntısı yüzünden rafineri karşılığında deniz üssü istiyor. Türkiye'nin içine düştüğü buhran derinleştikçe Yeni Çarların talepleri de artıyor.

MC ise gerçekleri halktan gizlemeye çalışıyor. Sovyetler'in taleplerini gizliyor. imzalanması teklif edilen anlaşmanın içeriği hakkında tek söz söylemiyorlar. Petrol krizinin sebebi olarak Türk Irak petrol boru hattındaki arızayı ileri sürüyorlar. Elektrik kesintisinin sebeplerini yıkılan direklere bağlamaya çalışıyorlar. Büyük tayfunlar kasırgalar mı oldu da direkler birdenbire yıkılmaya başladı? Bu direkler eskiden hiç mi yıkılmazdı?



Rusya'nın enerji zammıyla Doğu Avrupa'nın sırtından vurduğu kâr = 1 milyar 400 milyon ruble

Alman İktisadi Araştırmalar Enstitüsü'nün yayınladığı bir rapora göre. Sovyet sosyal-emperyalistleri Doğu Avrupa'daki Komekon ülkelerine sattığı enerji ürünlerine yaptığı zamdan. sadece 1975 yılında fazladan 1 milyar 400 milyon rublenin üstünde kar elde etmiştir. Bu rakam. örneğin, Macaristan'ın aynı yıl Sovyetler Birliği'ne yaptığı ihracata eşittir.

Yayınlanan araştırmaya göre. Sovyetler Birliği ham petrol. antrasit kömürü ve kok kömürüne ortalama yüzde 90, doğal gaza yüzde 60 ve taş kömüre yüzde 120 zam yapmıştır. Sosyal-emperyalistlerin Komekon ülkelerine zorla kabul ettirdiği hammadde fiyat sistemine göre. Rusya'nın Komekon ülkelerine sattığı enerjinin fiyatları bu yıl da yüzde 30 artacaktır. Sosyal-emperyalistlerin enerji fiyatlarına her yıl zam yapmaları karşısında. Komekon ülkeleri bu yükü kaldıramamakta. Sovyetler Birliği'nden aldıkları enerji miktarını azaltıcı tedbirler almakta ve Sovyetler Birliği'ne sattıkları malların fiyatlarını yükseltmeye çalışmaktadırlar. Sovyet hammadde fiyatlarının görülmemiş bir hızla yükselmesine rağmen, bu ülkelerin sosyal-emperyalistlere ihraç ettikleri malların fiyatlarında ancak yüzde 15- 20 arasında bir artış olabilmektedir.

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

KAMPANYAMIZA, YURDUN YÜZLERCE MEKTUP

MUĞLA

Milas Kırcağız Köyünden 37 yurtsever işçi, öğrenci ve şoför :

"Sömürücü, gözü doymaz, büyük ve zengin devletler, yoksul ülkelere yardım eder gibi görünüp her türlü yeraltı ve yerüstü zenginliklerini ele geçirmeye çalışırlar. Bunun için bu ülkeleri kendilerine bağımlı hale getirirler. Rusya da aynı yalan ve hilelerle Türkiye'yi 'dostluk' anlaşmalarıyla köleleştirmek istiyor. İşte bunun için bu anlaşmaya karşı koyacağımız imzanın büyük önemi vardır."

Turgut Reis Lisesi'nden Sadık Budak:

"Milli bağımsızlığımızın ve demokratik devrimin en tehlikeli düşmanı ve Üçüncü Dünya savaşının esas kaynağı Yeni Çarlarla yapılan ve yapılacak bütün anlaşmalar halkımızı köleleştirme anlaşmalarıdır.

"Hitler'in takipçisi Yeni Çarlarla 'dostluk ve işbirliği' anlaşması değil, komşumuz Yunanistan ve diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk ve işbirliği anlaşması,

"Savaş kundakçısı Yeni Çarlarla, 'saldırmazlık paktı' değil, komşumuz Yunanistan'la saldırmazlık paktı istiyoruz.

"İşte Türkiye halkının altına imza atabileceği anlaşmalar bunlardır."

İSTANBUL

Alibeyköy'den Selahattin Koçbaş, Hasan Dönmez, Aydın Bursa, Celal Kazanasmaz :

"Hükümetin Rusya'yla yapacağı siyasi işbirliği anlaşmasına karşı çıkıyoruz. Bu düşmana karşı yurtsever halkımızla omuz omuza mücadelede kararlıyız"

Çağlayan'dan 28 yurtsever işçi, çırak ve öğrenci :

"Sosyal-emperyalistler MC ile imzalamak istedikleri 'dostluk ve işbirliği' anlaşması ile ülkemizi siyasi denetimleri altına almak istemektedirler. Biz aşağıda imzası bulunanlar bağımsızlığımıza göz diken Rusya ile hiç bir alanda işbirliği istemiyoruz. İşbirliği anlaşmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz ve bu yoldaki bütün girişimleri protesto ediyoruz."

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalamaya hazırlandığı "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında dergimiz bir anket açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın özellikle anketimizin ilk sorusunu cevaplandırmalarını diliyoruz. Son iki soruyu ise isteyen okuyucularımız ayrıca cevaplandırabilirler. Anketimize gelen cevapları bu sayımızda da yayınlamaya devam ediyoruz. Okuyucularımızın cevaplarında isim, meslek ve şehirlerini yazmalarını diliyoruz.

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ ?
2. RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ ?
3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ?

ADANA

Sarıçam Mahallesinden Cuma Yılmaz, Kutlay Böke, Gülseren Özdemir, İsmet Arınç, Salih Dalmış, Durdu Özdemir :

"Rusya ile yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşması yurdumuzu sosyal-emperyalistlere bağımlı hale getirecektir. Bu nedenle yapılan bu anlaşmaya şiddetle karşı çıkıyor ve protesto ediyoruz."

Osmaniye Lisesi'nden Ali Aybay :

"Biz köle olarak başkasının boyunduruğunda yaşamayı değil, tam bağımsız olmayı istiyoruz. Bu anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz."

Ceyhan Mercimek Köylüleri adına Halil Bozkurt, Mustafa Baş, Aptullah Toprak, Ramazan Ülkemen. Behçet Ateş, Kemal Aybars :

"MC'nin Rusya ile yapacağı 'dostluk ve işbirliği' anlaşması yurdumuz için her bakımdan tehlikelidir.

"Bizler Ceyhan ilçesinin Mercimek köylüleri olarak MC'nin yapacağı bu anlaşmanın kölelik anlaşması olacağını biliyor ve bu anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz."

İZMİR

Atatürk Ticaret Lisesi 5/F Sınıfı adına Mustafa Eser :

"Sosyal-emperyalistlerle MC hükümetinin yapmaya hazırlandığı 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına şiddetle karşı çıkıyoruz. Bu anlaşmanın yükü yine halkımızın üzerine yüklenecektir. Bizler kanımızın son damlasına kadar mücadeleye söz veririz."

Bayraklı Çay Mahallesi halkından 26 yurtsever :

"Rus sosyal-emperyalistleri 'dostluk' anlaşması maskeli hegemonya ve halkımızı köleleştirme anlaşması imzalamak istiyorlar. Biz bu anlaşmanın köleleştirici olduğunu biliyor ve bu anlaşmaya HAYIR diyoruz."

Tire'den İbrahim Utgan (Lise öğrencisi) :

"Yurdumuzu Amerika'ya da Rusya'ya da teslim etmeyeceğiz. Yurdumuza saldırırlarsa bu toprakları onlara mezar edeceğiz."

TUNCELİ

Pülümür'den 29 yurtsever :

"Milli bağımsızlığın ve halkımızın can düşmanı faşist MC halka zulüm ve işkence uygulayarak ülkemizin kapılarını iki süper devlete açıyor. Rus emperyalistleriyle 'işbirliği ve dostluk' adı altında köleleştirici anlaşmalar imzalıyor. Yeni Çarlarla yapılan her anlaşma ülkemizin bağımsızlığına indirilen ağır bir darbedir."

Pülümür'den Cemal Hüs, Hüseyin Er, Ahmet Gökçe, M. Kazım Antep, Aydın Ateş :

"Halkımızın ve milli bağımsızlığımızın can düşmanı olan Rusya ile yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını protesto ediyoruz."

Pülümür'den Şahin Demirbilek :

"MC'nin sosyal-emperyalizm ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına kesinlikle karşı çıkıyoruz. Bu anlaşma Türkiye halkına zulüm, sömürü ve kölelik getirir."

KAHRAMANMARAŞ

Yürükselim Mahallesinden Şenel Kapan (işçi), Mehmet Temizsoy (öğrenci), Aysel Renkligül (işçi), Kurat Şengül (öğrenci), Hamza Çiçekdağı (öğrenci), İbrahim Kalındudak (öğrenci), Havva Temizsoy (öğrenci), Haydar Büyükşahin (öğrenci), Bektaş Temizsoy (öğrenci), Bazo Kaynak (öğrenci), Hasan Renkligül (öğrenci), Aziz Efraziyop (işçi) :

"Sovyet sosyal-emperyalizmi ülkemize 'dostluk ve işbirliği' anlaşması adı altında sızmak ve hegemonyasını genişletmek istiyor.

"Biz Maraş'ın Yürükselim mahallesi devrimcileri olarak HALKIN SESİ'nin açtığı bu kampanyaya yürekten katılıyoruz."

Salmanıpak köylülerinden Salman İşcan (öğrenci), Ali İşcan (öğrenci), Hasan İşcan (işçi), Sultan İşcan (ev kızı) Mustafa Eşkin (işçi), Hüsniye Eşkin (hemşire) :

"Faşist MC, eskiden ülkemizi ABD emperyalizmine satmıştı. Şimdi de Sovyet sosyal-emperyalizmiyle anlaşmalar yapıyor. Biz işçi, köylü ve öğrenciler olarak bu anlaşmaya hayır diyor ve protesto ediyoruz."

Türkoğlu'ndan Şengül Köker, Adil Taftaf, Bora Köker, Fatma Taftaf Özbek köyünden İbrahim Gürbostan .

"HALKIN SESİ'nin açmış olduğu 'işbirliği ve dostluk' anlaşmasına hayır kampanyasına AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergilerinin bize vermiş olduğu devrimci mücadele azminden hız alarak katılıyoruz. Ve diyoruz ki : Dünya Ağalarına PAYDOS ! "



ESKİŞEHİR

Endüstri Meslek Lisesi devrimcileri adına C. Korkut :

"Yeni Çarlar yapılacak anlaşmayla milli bağımsızlık mücadelemizi engellemeye, yurdumuzu kendilerine bağımlı kılmaya çalışmaktadırlar. Fakat işler Rusya'nın planladığı gibi olmayacaktır. Halkımızın emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı mücadelesi durmayacaktır. Bağımsızlığımız iki süper devlete güven verme siyasetiyle değil, mücadeleyle kazanılır ve korunur."

ANTAKYA

Reşit İsmail:

"MC'nin emperyalist Sovyetler Birliği ile imzalamak istediği 'dostluk ve işbirliği' anlaşması, bizi Amerikan emperyalizmine köle eden ikili anlaşmaları hatırlatmalıdır. Bu anlaşma Rusya'nın ülkemizi köleleştirme planının bir devamıdır. İki süper devlete güven verme siyaseti tehlikelidir."

HER YERİNDEN GELİYOR

MEM-DER GENEL KURULU NDA RUSYA İLE YAPILACAK ANLAŞMA PROTESTO EDİLDİ

Memurlar Derneği (MEM-DER) II. Olağan Genel Kurulu . "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamıza katılmaktadır Kongrede benimsenen metinde özetle şöyle denmektedir:

"Rusya ile MC'nin imzalayacağı sözde 'işbirliği ve dostluk' anlaş - ması gerçekte bir teslimiyet anlaşmasıdır.

"En tehlikeli düşmanla işbirliği,dostluk olamaz. Ancak dişe diş bir mücadele olur.

"Memurlar Derneği II. Olağan Genel Kurulu olarak Rusya'ya tesli - miyet anlaşmasına 'hayır' der ve tüm memurları bu anlaşmaya karşı mücadeleye çağırırız."

MANİSA

Gördes'ten Cemile Mutlu (lise öğrencisi):

"Rusya ile yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına karşıyız. Rus sosyal-emperyalistlerine bizi sömürme fırsatını vermeyeceğiz. Halkımızla el ele verip, bunu başaracağız."

Süleyman Ertaş (işçi) :

"Sosyal-emperyalistlerle yapılacak her türlü anlaşma iki milliyetten halkımızın zararınadır.

"İki süper devlete güven verilmez. Onlarla mücadele gereklidir. Çünkü her ikisi de dünya halklarının efendisi olmak istiyorlar."

Turan Camtez :

"Yeni Çarlarla yapılacak 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına bir yurtsever olarak HAYIR diyorum."

MALATYA

Hasan Gedik (öğrenci), Muzaffer Kırca (öğrenci) :

"MC'nin Rusya ile yapacağı anlaşmaya kesinlikle karşıyız. Sosyal-emperyalistler ekonomimizin can damarlarına el attıktan sonra. şimdi de 'dostluk ve işbirliği' adı altında ülkemizi siyasi yönden kendine bağımlı hale getirmek istiyor."



ERZİNCAN

Molla Köyünden Hasan Yıldız, Ahmet Kaya, Hıdır Ayçil. Mehmet Yıldırım Hıdır Aydın :

"Rusya ile yapılan 'dostluk ve işbirliği anlaşması bağımsızlığımıza zarar veriyor.

"Kapıdan kurdu kovarken, bacadan içeri giren kaplana yer vermemek için bu anlaşmaya karşı çıkmak gerekir."

Yalınca Köyünden 15 yurtsever :

"Bu anlaşmayı nefretle karşılıyoruz. Yeni Çarlarla anlaşma yapmak, Türkiye'nin ezilen halklarını köleliğe götürür. Türkiye'de ırk, mezhep ayırmaksızın ezilen halkları bu anlaşmaya karşı mücadeleye çağırıyoruz."

DENİZLİ

TAVAS SOSYAL DAYANIŞMA DERNEĞİ adına Coşkun Matrak, İsmail Nangır, Yılmaz Kulaç. Mehmet Ali Sevis. Erol Pamukçu, Necdet Şanal ve 65 Denizlili yurtsever :

"Yeni Çarlarla 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının imzalanması ülkemizin ABD emperyalizminin kucağından Rus Yeni Çarlarının kucağına atılmasına hizmet ediyor.

"Bağımsızlığımız iki süper devlete teslimiyet göstererek değil. onlara karşı silahlanarak ve mücadeleyle kazanılır".

● ● ● ● ● ● ● ●

ADANA

CEYHAN KUZUCAK KÖYÜ KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ :

"Kuzucak Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği olarak sosyal - emperyalistlerle yapılacak her türlü anlaşmaya karşıyız. Sosyal-emperyalistlerden halkımıza yarar değil, zarar gelir.

"Biz Türk ve Kürt halkı olarak bağımsızlığımızı zedeleyen her türlü anlaşmaya karşı mücadeleye hazırız. İki süper devletin hegemonyasına karşı mücadele eden bütün ülkelerle dayanışma içinde olduğumuzu açıklıyoruz."

ANTALYA

Gazipaşa Lisesi'nden Ahmet Sorguç. Akif Ceylan, Erol Erdoğan, Abdurrahman Bıçak, Nihat Kaptanoğlu, Naim Demiral, Ahmet Yıldız. Hasan Baş, Yaşar Yılmaz, Hasan Yılmaz, Ergün Şen, Hüseyin Çakmak, Bilal Aysu, Veli Üstün, M. Ali Kayel, Ali Salman, Zeki Tuncer, Avni Sarı, Ömer Demiral, M. Özgün, Ali Atalay, Ali Kaplan, Cemil Çetin :

"MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle yapacağı 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının halkımıza fayda değil, zarar getireceğine ve bizi köleleştirmek istediğine inanıyoruz. Bunu şiddetle protesto ediyoruz. İki milliyetten halkımız omuz omuza verdiği mücadele sonucu onların hegemonya planlarını paramparça edecektir."

ANKARA

Merkez Cezaevi'nden mahkum Ali Rıza Korkmaz :

"MC hükümetinin Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasından Türkiye' nin hiçbir menfaati yoktur. Bağımsızlığımız ancak Türkiye halkının mücadelesiyle gerçekleşecektir."

Doğan Öntaş, Mustafa Koşar, Ali Yiğiter:

"Bizler RAY Sigorta işçileri olarak Rusya'yla yapılacak olan 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına karşı tüm yurtseverlere uyanıklık sağlamak ve ışık tutmak amacıyla açtığınız anketinizi destekliyoruz. Rusya'ya teslimiyet esaret getirir."

Ahmet Atilla (öğretmen), Mukadder Atilla (öğretmen), Azize Atilla (öğretmen), Yüksel Atilla (öğrenci), Yücel İnan Atilla (öğrenci), Fatih Atilla (işsiz), Cemile Atilla (ev kadını):

"Yeni Rus Çarları,yerinin önemi nedeniyle ülkemize el atmıştır. Bunu pekiştirmek için MC ile 'dostluk ve işbirliği' anlaşması yapmak istemektedir. Bu anlaşmaya şiddetle karşı çıkıyor, bütün halkı Rusya'ya karşı mücadeleye çağırıyoruz."

Nuri Güngör (öğrenci):

"MC'nin imzalayacağı bu anlaşmaya karşı çıkmak her yurtseverin görevidir."

Metin Çağlayan, Mustafa Eleman, Ayşe Kapalarlı ve 19 yurtsever:

"Yeni Çarlar verdikleri krediler ve anlaşmalarla yurdumuzu ipotek altına almaya çalışıyorlar. Sosyal-emperyalistler ülkemizi çatala sokulmuş lokma sanıyorlarsa aldanıyorlar."

Osman Atalan (öğrenci):

"Yeni Çarlar Türkiye'yi ve Akdeniz'i denetimleri altına almak için 'dosluk ve işbirliği' anlaşması imzalamak istiyor."

"Türkiye'nin yeni bir Çekoslovakya veya Angola olmasına asla müsaade etmeyeceğiz."

"ABD'ya karşı Rusya'ya güven vermekle onun kucağına düşeriz. Bizim güvencemiz Türkiye halkı ve diğer Üçüncü Dünya Ülkelerinin halklarıdır."

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamız devam etmektedir.

Bu hafta dergimize gelen toplam 1270 imzanın dağılımı şöyledir:

Kayseri 183. Samandağ 162, Tire Lise öğrencileri 130. Karadeniz Ereğlisi 102, Samandağ Mağarcık köyü 78, Balıkesir 73. Çivril 59, Amasya ve çevresi 57, Samandağ Mızrakmı köyü 43. Antalya ve Alanya 43. Ceyhan 36, Ankara 32. İstanbul 20. Menemen Emiralem köyü 27. İzmir Balçova 27. Menemen 14. Aydın Yenipazar 11. ve çeşitli yerler 187.

Böylece dergimize şimdiye kadar gelen toplam 44,388 imzanın şehirlere ve ülkelere göre dağılımı şöyledir:

İstanbul	6548
Ankara	5181
Kahramanmaraş	4070
İzmir	3772
Tunceli	3106
Adana	2862
Gaziantep	2245
Sivas	1719
Manisa	1261
Antakya	1238
Konya	1186
Erzincan	996
Malatya	926
Denizli	739
Almanya	717
Bolu	648
Muğla	630
Mersin	595
Trabzon	462
Diyarbakır	427
Aydın	372
Antalya	361
Amasya	342
Elazığ	311
Ordu	239
Bursa	263
Zonguldak	256
Tokat	224
Isparta	195
Balıkesir	190
Kayseri	183
Eskişehir	180
Fransa	179
Kars	167
Afyon	160
Uşak	159
Giresun	158
Çanakkale	138
İsviçre	135
Samsun	128
Burdur	103
Çeşitli yerler	612
TOPLAM	44,388

TÖB-DER GENEL MERKEZİ 7 ÖĞRETMENİ ÖRGÜTTEN İHRAÇ ETTİ

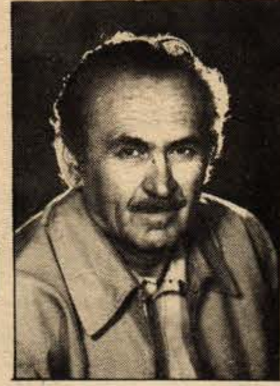
TÖB-DER Genel Merkezi, son olarak 7 öğretmeni örgütten ihraç ettiğini açıklamıştır. Genel Merkezin yayın organında yayınlanan Onur Kurulu kararına göre, Akhisar şubesinden Aybay Ahıskalı'ya üyelikten çıkarma cezası verilmiş, Yığılca şubesinden Hayati Çetin, Gevye şubesinden Sedat Yılmazer, İstanbul şubesinden Naci Yaylalı, Hasan Girit, Güzide Çereren, Niyazi Demircan, ve İsmail Sarıoğlu ise kesin ihraçla cezalandırılmıştır. Bu öğretmenlerin üyelikten atılmalarına gerekçe olarak "TÖB-DER'e Özgürlük" mitingine katılmaları, mitinglerdeki saldırganların İGD ve TSİP'li olduğunu söylemeleri ve Genel Merkez yöneticilerinin sosyal-emperyalizme hizmet eden siyasetlerini eleştirmeleri gösterilmektedir. Bir öğretmenin ihracına ise, DİSK'i eleştirmesi gerekçe olarak gösterilmektedir.

Bundan bir süre önce 20 TÖB-DER şubesinin yönetim kurullarını fesheden Genel Merkez şimdi de tek tek üyelikten çıkarma cezaları yağdırmaya başlamıştır. Yurdumuzun bağımsızlığını savunmak ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı çıkmak suç olamaz. TÖB-DER Genel Merkezi TÖB-DER'i yurtsever bir örgüt olmaktan çıkarma çabalarını hızlandırarak, örgüt içi demokrasiyi hiçe sayan tutumlarıyla öğretmenlerin menfaatlerine en büyük düşmanlığı yapıyor. Çünkü öğretmen kitlesinin etrafında birleşerek emperyalizme karşı mücadele edeceği, demokratik ve ekonomik haklarını savunacağı bir örgüte ihtiyacı vardır.

Öğretmen kitlesi TÖB-DER yönetiminin bu pervasız gidişine seyirci kalmayacaktır. Şimdiden birçok TÖB-DER şubesinde Genel Merkeze karşı tepkiler gelişmektedir. Yurdun çeşitli yerlerinde öğretmenler örgütlerinin birliğini, ve örgüt içi demokrasiyi savunmak üzere harekete geçmişlerdir. TÖB-DER'in başındaki TÖB-DER düşmanlığına karşı mücadelede en geniş birliğin sağlanmasına çalışılmaktadır.

Talip Apaydın:

« Bütün öğretmenlerin bölünmelere, ayrılmalara olanak vermemelerini diliyorum »



TÖB-DER Genel Merkezinin 20 şubenin yönetim kurullarını feshetmesi konusunda Talip APAYDIN'ı yapılan konuşmayı sunuyoruz.

Meslek kuruluşları, demokratik olması, meslek ve yurt sorunlarıyla yakından ilgilenmesi gereken kuruluşlar olmalıdır. TÖS döneminde böyle idi. Çeşitli anlayıştaki arkadaşlar birarada tartışarak, yurt sorunlarına çözüm arayarak birlikte çalışırdık. Ben uzun yıllar TÖS yönetiminde bulundum, hatta TÖS'ün kurucularındanım. Ama o dönemde hiç bir zaman ihraç etmek, saf dışı bırakmak yöntemleri kullanılmadı. Son yıllarda aydınlar arasında bir garip durum belirdi. Hoşgörüsüzlük. Herkes yalnız kendisinin doğru yolda olduğunu sanıyor, karşıt fikirli arkadaşlara tahammül edemiyor, safdışı bırakmaya çalışıyor, hatta kaba güç kullanıyor. Bu tutum sağlıksız, yanlış sonuçlar doğuruyor. Kınadığımız taşıt tutumu ansıtıyor. TÖB-DER'deki son olayları gazetelerden izledik. Ne ihraç edilmek istenen arkadaşlarla, ne de TÖB-DER Genel Merkezi ile yakın bir ilişkim yok. Ben TÖB-DER'in mümkün olduğu kadar geniş bir tabana yayılmasını, tüm öğretmenleri örgütünde birleştirmesini arzu ediyorum. Ama görüyoruz ki Genel Merkez karşıt fikirdeki arkadaşları, kendilerini eleştiren üyeleri ihraç ederek muhalefetten kurtulma yolunu tutuyor. Oysa aynı çatı altında tartışarak, aynı yayın organında fikirlerini açıklayarak birleşik bir cephe halinde çalışmak gerekir.

Bu bize biraz halktan kopuk, sadece kitap bilgisine dayanan, gerçekçi olmayan tutumun sonucu gibi geliyor. Türkiye'de halkın uyanmaya başladığı, haklarına sahip çıkar düzeye gelmeye çalıştığı bir dönem yaşıyoruz. Aydınların bütün gücüyle bu uyanışa yardımcı olmaları gerekir. Özellikle öğretmenlerin asıl işi bu olmalıdır. Oysa ne görüyoruz? Bu asıl işi bırakıp, bir kısmı diğerlerinin yakasına yapışıyor. Ben öğretmen kitlesinin oylarıyla işbaşına gelen yönetimleri, feshetmenin öğretmenlerin iradelerine de aykırı bir tutum olduğunu düşünüyorum. Ben bütün öğretmenlerin daha hoşgörülü, anlaşmaya daha yatkın bir tutum içinde olmalarını, bölünmelere, ayrılmalara olanak vermemelerini diliyorum.

Feshedilen şubelerin 5 Şubat mitingi ile ilgili olarak yaptıkları bir açıklamadan dolayı feshedildikleri söyleniyor. Bu durum, mitingle ilgili olarak da soru işaretlerine yol açıyor. Gerçi Genel Merkez, mitinge izin vermedikleri pankartlarla gelindiğini söylüyor. Ama benimsemediğin dövizlere mutlaka saldırmak mı gerekir?

Bizler, hepimiz Amerika'ya düşman olmakta haklıyız. Hepimiz tam bağımsızlık istiyoruz. Ancak tam bağımsızlık derken Amerika'nın da, Rusya'nın da, kimin olursa olsun ülkemizdeki sömürüsüne karşı çıkmak gerekir. Biz TÖS döneminde, TÖS'ün sağ veya sol hiç bir partinin güdümünde olmamasına çok dikkat ettik.Öğretmen kuruluşu tam anlamıyla bağımsız olsun, herhangi bir partinin dümen suyuna girmek, örgütü parçalar. Bugün TÖB-DER için de aynı konu geçerlidir. Sanıyorum temelde bu var. TÖB-DER Türkiye'nin her köşesinde üyesi olan yaygın ve güçlü bir örgüttür. Böyle bir örgütün herhangi bir parti ile ilişki kurmasına gereksinme yoktur. Bazen meslek kuruluşları partilerden daha güçlü olabilir. Meslek ve memleket sorunlarını düşünürken daha bağımsız, daha gerçekçi olmak zorundadır. Tüm üyelerin aynı fikirde olmasını beklemeden, ama birleştirici, ortak fikir ve görüşleri savunan bir tutum olmalıdır. Yöneticilerin daha hoşgörü içinde olması gereklidir. İhraç yöntemi kesinlikle yanlıştır. Örgüt lideri, karşı gruptaki arkadaşları karşısına alıp, tartışıp, ikna edebilen kişidir, eğer bunu yapmayıp, kaba kuvvete başvurursa fikirlerine güveni yok demektir.

Belçika Türk Öğrenci Birliği (BTÖB) Başkanı ile görüşme :

Dergimiz BTÖB Başkanlığına yeni seçilen Hadi Uluengin'le görüştü. Bu görüşmeyi sunuyoruz.

HALKIN SESİ : BTÖB'ün geçmişinden ve bugüne kadar ki durumundan söz eder misiniz?

H. ULUENGİN: Bir yıl öncesine kadar Birlik, Brüksel'deki Türk elçiliğinin güdümünde, öğrenci ve yurt sorunlarının dışında her şeyin konuşulduğu küçük bir tekkeden oluşuyordu. Geçen yılki BTÖB seçimleri Birlik için bir dönüm noktası oldu. Bu seçimlerde devrimci öğrenciler revizyonistlere karşı 'demokratik sol' listeyi desteklediler. Revizyonistleri teşhir ettiler ve seçimleri 'demokratik solcular' kazandı. Fakat yönetime seçilen bu arkadaşların bir ders yılı boyunca pasif kalmaları, revizyonistlerin rahatça at oynatmalarına imkan hazırladı.

HALKIN SESİ : Bu yıl devrimci öğrenciler nasıl bir siyaset izlediler ?

H. ULUENGİN: Devrimci öğrenciler gerek Brüksel'de gerekse taşrada öğrenciler arasında yoğun bir çalışma yürütmeye başladılar. Revizyonistlerin gerçek yüzünü öğrenci kitlesine açıklamaya özel bir dikkat gösterdik. Yurt, dünya ve öğrenci sorunları hakkındaki görüşlerimizi ayrıntılı bir şekilde ortaya koyduğumuz ve açık eleştiri ve tartışmaya sunduğumuz 'Yurtsever Birlik Grubu' programını öğrenci kitlesine yaydık. Bütün öğrencileri faşizme ve revizyonizme karşı birliğe çağırdık.

Bu çalışmalar sonucu devrimci öğrenciler revizyonistlerin bütün engellemelerine rağmen seçimleri kazandılar.

HALKIN SESİ : Önümüzdeki dönemde neler yapmayı düşünüyorsunuz ?

H. ULUENGİN: Belçika'daki Türkiyeli gençliğin birliğini iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı oluşturacağımız temel üzerinde inşa etmeye kararlıyız. Bizi tecrit eden sekter görüşlere de kapımız kapalı olacaktır. Öğrencilerimizin akademik taleplerini en son damlasına kadar savunacağız. Bu konuda en geniş öğrenci kitlesi ve özellikle 'demokratik sol' görüşü savunan arkadaşlarla güç birliğine gidebilmek için çaba sarfederken, bir avuç faşist ve revizyonisti tecrit etmeye çalışacağız. Avrupa'daki Türkiyeli gençliğin ortak bir çatı altında toparlanabilmesi için girişimlerde bulunurken, bir yayın organı çıkartarak devrimci fikirlerin öğrenciler arasında yayılmasına çalışacağız.

HALKIN SESİ : Avrupa'daki diğer öğrenci dernekleri ve buralarda yapılması gereken devrimci çalışma hakkında neler düşünüyorsunuz ?

H. ULUENGİN: Devrimciler ilk kez BTÖB'de yönetime seçildiler. Bu durum doğru bir siyaset etrafında birleşerek öğrenci kitlelerine giden devrimci öğrencilerin, Avrupa'daki diğer Türkiyeli öğrenci derneklerinde devrimci fikirleri hakim kılabileceğinin işaretidir. Belçika'ya oranla çok daha fazla öğrenci kitlesini çatısı altında toplayan Almanya'da ATÖF, Fransa'da FTÖB ve İngiltere'de İTÖF gibi öğrenci derneklerinde devrimci muhalefetler faşizme ve revizyonizme karşı daima en geniş birliği savunmalı ve özellikle de revizyonizmi tecrit siyasetini izlemelidirler. Tekkeci anlayışlar kesinlikle yıkılmalıdır.

Yabancı ülkelerdeki öğrencilerimizin somut akademik ve ekonomik talepleri hiç bir zaman gözardı edilmemeli, bu talepleri doğru siyasi temelde birleştiren ve geniş öğrenci kitlesini kapsayan eylemler ortaya konmalıdır. Daha önce örneklerini gördüğümüz salt slogancılık ve rekabetçilik şeklinde ortaya çıkan "keskin" anlayış, öğrenci tabanıyla devrimciler arasındaki bağı koparmaktadır. Revizyonistler bundan yararlanarak kitlenin akademik ve ekonomik taleplerine sahip çıkmakta ve öğrenci gençlik arasında etkin olabilmektedirler.

Tabii, hiç şüphesiz siyasetsizlik anlayışıyla da mücadele etmeli, "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganımızı, Avrupa'daki Türkiyeli gençlik arasında temel slogan haline dönüştürerek, yurdumuzda halkımızın ve gençliğin verdiği mücadelede bize düşen yeri almalıyız.

Filipinler Komünist Partisinin önderliğinde silahlı mücadele yeniden güçleniyor



Filipinler'deki gerilla mücadelesinin son zamanlarda yeni bir gelişme kaydettiğini gösteren belirtiler çoğalmaktadır. Filipin hükümet sözcüleri tarafından yapılan açıklamalara göre, başkent Manila'ya komşu olan Pampanga eyaletinde özellikle yoğun bir faaliyet görülmektedir. 7 Martta bu eyaletteki Santa Rita köyünde meydana gelen bir çarpışmada, iki hükümet askeri öldürülmüştür. 13 Martta ise bu sefer Tarlac eyaletinde saldırıya geçen gerillalar, Capas kasabasının gerici belediye başkanı hakkında halkın hükmünü yerine getirmişlerdir. Son olarak 24 Mart günü Pampanga'nın Servantes köyünde yeni bir çarpışma meydana geldiği bildirilmektedir.

Bu haberler, Filipin ordusunun yüksek **kademeleri tarafından Şubat ayı sonlarında** yapılan ve Luzon adasında Filipinler Komünist Partisinin güçlenmekte olduğunu ifade eden değerlendirmeleri doğrulamaktadır. Kuzey ve orta Luzon Jandarma Komutanı 23 Şubat tarihinde yayınlanan bir raporunda, Filipinler'in en büyük adası olan Luzon'un iki bölgesinde FKP önderliğindeki Yeni Halk Ordusu'nun en az 500 savaşçısı, ve 20 bin kişilik bir kitle temeli bulunduğunu, ayrıca gerillaların "büyümeye, gelişmeye ve güçlenmeye devam ettiklerini" söylemişti. Bu sözler ve sonraki gelişmeler, 1976 yılı içinde Yeni Halk Ordusu'nun bazı önderlerini tutuklamakla FKP'ni "tamamen ezmiş" olduğunu sanan Marcos yönetiminin yanıldığını kanıtlamaktadır.

Sovyet sosyal emperyalistleri Angola'da diken üzerinde oturuyor

Angola'nın başkenti Luanda'da geçen Temmuz ayından bu yana liman işçilerinin tekrar tekrar greve gitmeleri üzerine şehirde yeni baskı tedbirlerinin alındığı bildirilmektedir. MPLA başkanı Agostinho Neto tarafından 25 Şubat günü yayınlanan bir genelgeye göre, "çalışma disiplinini bozan eylemler ve karşıdevrimci faaliyetlerle sabotaj girişimleri nedeniyle" Luanda limanı bundan böyle "acil ve olağanüstü" bir rejime tabi tutulacaktır. Bu tedbirler arasında, Luanda liman yönetiminin doğrudan doğruya başbakana bağlanması ve liman müdürlüğüne yüksek rütbeli bir subayın getirilmesi de bulunmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalizmi, 1975 yazında başlattığı silahlı müdahaleden bu yana, Angola'yı büyük bir silah deposu haline getirmiş bulunuyor. Halen MPLA'nın kendi silahlı kuvvetlerinin 30,000'i aşmadığı Angola'da 12,000 kadar Sovyet teknisyeni ve Küba askeri vardır. Bu istila ordusunun donatımı arasında, 205 Sovyet tankı, 130 Sovyet zırhlı aracı, 220 zırhlı personel taşıyıcısı, 120 adet orta ve ağır sahra topu, 110 füze-atar ve çok sayıda yerden-havaya SAM-7 füzesi, ayrıca MİG-21, MİG-17 ve MİG-15 savaş uçakları sayılmaktadır. Aslında bu büyük yığınak, eski sömürgecilerin çizmelerini giyen yeni çarların Angola ve Afrika halklarının kendilerine karşı ayaklanmasından duydukları korkuyu yansıtmaktadır.

Luanda limanındaki grevlerin yanısıra, bu korkunun sebepsiz olmadığını gösteren bir diğer olay da, Angola'nın güneyindeki gerilla faaliyetinde kaydedilen artıştır. Şubat ayı boyunca gelişen bir dizi gerilla eyleminden sonra Mart başında Benguela demiryolu üzerindeki köprülerden birinin de havaya uçurulması, Sovyet - Küba birliklerinin uzak köylük bölgeleri denetim altına almakta daha şimdiden güçlüklerle karşılaştıklarını gösteriyor. Yeni Çarlar Afrika'nın diğer bölgelerinde yeni maceralar peşinde koşarken Angola'da diken üzerinde oturmaktadırlar.

Revizyonist yalan-dolan Zaire'ye karşı girişilen saldırıyı örtbas edemez

Sovyet revizyonist elebaşılarından Podgorni, çeşitli güney Afrika ülkelerini ziyaret ederken verdiği demeçlerde, ısrarla Zaire'deki çatışmaların "Zaire'nin bir iç meselesi olduğunu" öne sürüydr. Ülkemizdeki revizyonist basın da bu teraneyi tekrarlıyor ve Zaire'halkının "gerici Mobutu diktatörlüğüne karşı ayaklandığını" iddia ediyor.

Aslında bu demagojiler, Zaire Cumhurbaşkanı Mobutu Sese Seko'nun, "paralı askerlerin Zaire'ye karşı giriştikleri istilada Sovyet revizyonistlerinin oynadığı kirli rolden dolayı" Brejnev'in "suçluluk duygusu taşıdığı" yolundaki sözlerini tamamen doğrulamaktadır!

Moskova'nın Çombe'yi "alçak bir ayrılıkçılar kliğinin başı" olarak nitelediği henüz hatırlardadır. Amerikan kuklası Çombe'nin teşkilatladığı "Katanga jandarmaları", bundan on yılı aşkın bir süre önce, emperyalizmle uzlaşan Kasavubu yönetimini deviren Mobutu tarafından ülkeden kovulmuşlar ve soluğu Angola'daki Portekiz sömürgecilerinin saflarında almışlardı.

leri altına aldıkları Angola'yı, bugün Afrika'nın diğer bölgelerine karşı giriştikleri tertiplerde bir sıçrama tahtası olarak kullanıyorlar. Onlar, Güney Afrika halklarının ırkçı ve sömürgeci rejimlere karşı mücadelesini saptırmak ve baltalamak için, Zaire' de birtakım gericiler aracılığıyla kargaşalık çıkarmaya ve Zaire sorunu etrafında Afrika'yı bölmeye çalışıyorlar.

Öte yandan Zaire'nin çeşitli yerlerinde halk kitlelerinin paralı askerlerin saldırısına karşı gösteriler yaptığı bildirilmektedir. Zaire halkı saldırganlara karşı mücadele eden silahlı kuvvetleri desteklemektedir. Zaire'de çıkan Elima gazetesi saldırı konusunda şunları yazmaktadır: "Sosyal-emperyalizm ve uşakları yanılmaktadırlar. Onlar ne yaparlarsa yapsınlar Zaire halkını yenemezler. Ülke içinde ve dışında sürekli güçlenen destek sosyal-emperyalistler ve uşaklarının yenilgisinin bir belirtisidir".

Angola'daki Sovyet-Küba müdahalesinden topu topu bir yıl sonra bu "Katanga jandarmaları"nın bu sefer Sovyet silahlarıyla donatılmış olarak yeniden harekete geçmeleri acaba bir tesadüf müdür? Revizyonistlerin cevaplandırmaları gereken birinci soru budur.

İkinci olarak, TASS ajansı bütün dünya halklarının lanetlediği Çombe'den, son zamanlarda niçin "eski Kongo başbakanı" olarak ve saygılı bir dille söz etmeye başlamıştır? Bu iki olay yanyana getirildiğinde Zaire'nin bağımsızlığına ve devlet egemenliğine karşı bir zamanlar ABD emperyalizminin başvurduğu taktikleri bugün Sovyet sosyal-emperyalizminin devralmış bulunduğu ortaya çıkmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, 1975-1976 yıllarındaki silahlı müdahaleleriyle denetim

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER YASASININ DEĞİŞTİRİLMESİ KONUSUNDA ÜÇÜNCÜ DÜNYA'NIN SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELESİ

Birleşmiş Milletler Yasası'nın Üçüncü Dünya ülkelerinin talepleri doğrultusunda değiştirilmesi ve süper devletlerin ayrıcalıklarının kaldırılması amacıyla kurulan BM Özel Komisyonu, Mart ayı içinde Üçüncü Dünya ülkeleriyle Sovyet sosyal-emperyalizmi arasında şiddetli bir mücadeleye tanık oldu. Aralarında Cezayir ve Meksika'nın da bulunduğu onu aşkın ülke "Birleşmiş Milletler Yasasına ve örgütün rolünün güçlendirilmesine ilişkin öneri ve tasarılar" başlığı altında ortak bir metin hazırladılar.

Bu metnin, Birleşmiş Milletler üyelerinin büyük çoğunluğunun BM Yasasının değiştirilmesi için verdikleri mücadelenin güçlenmesine yol açacağından endişe eden Rusya heyeti, söz konusu belgenin Komisyon raporuna eklenmesine karşı çıktı. Meksika temsilcisi, Komisyona önerilerde bulunmanın, belgeye hazırlayan ülkelerin görevi olduğuna işaret etti. Romanya, Cezayir, Tunus, Brezilya ve Arjantin temsilcileri, bu belgenin Komisyon raporuna eklenmesine Sovyetler Birliği'nin karşı çıkmasının, Komisyon çalışmalarını sabote etmek ya da çıkmaza sürüklemek olduğunu söylediler. Bu ülkelerin temsilcileri, BM Yasasına ilişkin önerileri Komisyona sunmanın ve bu önerilerin rapora dahil edilmesini istemenin "Üçüncü Dünyaya mensup ülkelerin hakkı ve görevi olduğunu" tekrar tekrar belirttiler. Bunun üzerine Rusya temsilcisi şantaja başvurarak, sözkonusu belge Komisyon raporuna eklendiği takdirde SSCB'nin "Komisyon çalışmalarına katılıp katılmamayı yeniden düşüneceğini" ilan etti. Üçüncü Dünyanın temsilcileri, Sovyetler Birliği'nin bu tutumunu tiksintiyle karşılayarak, Sovyetler Birliği'nin görüşünün oya konulmasını önerdiler. Bu arada Cezayir ve Tunus temsilcileri, Sovyet sözcüsünün hegemonyacı girişimlerini "Üçüncü Dünya ülkelerinin Birlesmiş Milletler Yasasını değiştirme özlemlerine karşı inatçı bir muhalefet" olarak nitelediler. Tunus temsilcisi, Moskova'nın "görüşmeler yoluyla oybirliği sağlama" perdesi altında kendi safsatalarını zorla kabul ettirmeye kalkıştığını da sözlerine ekledi.

Birleşmiş Milletler Anayasası 1940'larda hazırlanmıştır. O günden bugüne dünyanın durumunda muazzam değişiklikler meydana gelmiştir. Seksene yakın ülke bağımsızlığına kavuşmuştur. Üçüncü Dünya ülkeleri bugün uluslararası sorunlarda giderek artan bir rol oynamaktadırlar. Birçok Üçüncü Dünya ülkesi tarafından Güvenlik Konseyinin bünyesi, görevi yapısı, veto hakkı, sömürgeciliğin tasfiyesi ve yeni bir uluslararası düzenin kurulması konularında ileri sürülen değişiklik talepleri tamamen haklıdır ve dünya halklarının çıkarlarına uygundur.

FİLİSTİN ULUSAL MECLİSİ DEVRİMCİ PROGRAMINDA İSRAR EDİYOR



Filistin Ulusal Meclisinin Kahire'de yapılan 13 üncü toplantısı, 21 Mart 1977'de başarı ile sona erdi. Filistin devriminin en yüksek karar organı olan Ulusal Meclisin son toplantısı, büyük bir önem taşıyordu. Filistin Ulusal Meclisi kararlı tutumunu sürdürdü ve devrimci siyasi programında sebat edeceğini bir kere daha bütün dünyaya açıkladı.

Filistin Ulusal Meclisinin toplantısının sonunda yayınlanan bildiride 15 maddelik bir program açıklandı. Ayrıca, silahlı mücadele ve işgal altındaki Filistin toprakları ile ilgili olarak 9 karar tasarısı kabul edildi.

Bildiride, Filistin birliğinin güçlendirilmesinin gerekliliği vurgulanmakta ve Filistin halkının gaspedilen milli haklarını geri almak uğruna sürdürdüğü mücadeledeki kararlılığı belirtilmektedir. Bildiride, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 242 sayılı kararının (*) Filistin halkının meşru haklarını hiçe saydığı ifade edilmekte ve Filistin Ulusal Meclisinin bu kararı reddettiği bir kere daha tekrarlanmaktadır.

Bildiride Filistin Kurtuluş Örgütünün Filistin halkının vazgeçilmez milli hakları uğruna kitle mücadelelerinin yanısıra askeri mücadeleleri sürdürmek hakkına sahip olduğu belirtilmekte ve böylece Filistin halkının kurtuluşu uğruna silahlı mücadelede sebat edeceği vurgulanmaktadır.

Filistin Kurtuluş Örgütü içindeki çeşitli örgütlerin askeri ve siyasi yönden birliğinin zafere ulaşmada temel şart olduğunu belirten siyasi bildiri, Arap ülkelerine de çağrıda bulunarak, emperyalist ve siyonist komplolarla başa çıkabilmek için bütün güçlerin seferber edilmesini istemektedir.

Bilindiği gibi Sovyet sosyal-emperyalistleri ve ABD emperyalistleri, FKÖ'ye çeşitli yollardan baskı yaparak, Filistin halkını boyun eğmeye zorlamaktaydılar. Sosyal-emperyalistler bir yandan İsrail'in meşruluğunu ve sınırlarının ihlal edilmezliğini ilan ediyor bir yandan da Filistin halkına yardım maskesi altında Ortadoğu'ya sızmaya çalışıyorlardı. Sovyet sosyal-emperyalistleri Arap ülkelerindeki beşinci kolları vasıtasıyla da Filistin halkına baskı yapıyorlardı. Daha geçenlerde yayınladığı bir bildiride, Ürdün Revizyonist Partisi, FKÖ'nün Cenevre Konferansına katılmasını istiyor ve "FKÖ'nün 10 maddelik programının tutsağı olmasına neden yoktur" diyordu. ABD emperyalistleri de Filistinlileri gayrımeşru İsrail devletini tanımaya zorluyorlardı. İsrail siyonistleri ise, Filistin Kurtuluş Örgütünü tanımadıklarını, ancak Ürdün'le görüşmelere oturabileceklerini ifade ediyorlardı.

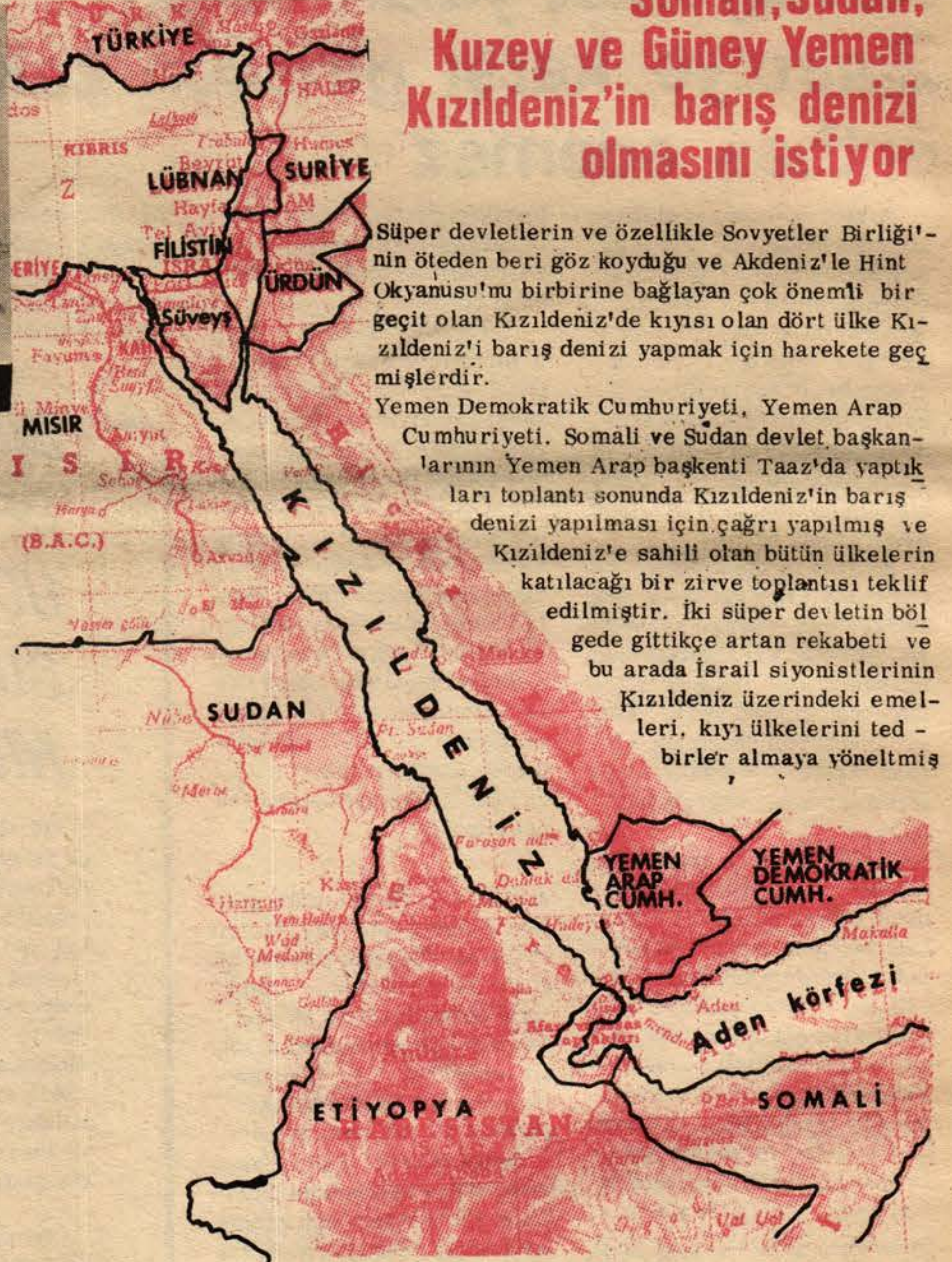
Filistin Ulusal Meclisi, devrimci kurtuluş programında sebat edeceğini açıkca ortaya koymuştur. Filistin Ulusal Meclisi, kabul ettiği yeni siyasal programla İsrail'e karşı verilen mücadelenin daha da genişletilmesini karara bağlamış ve işgal altındaki Filistin topraklarında İsrail'e karşı verilen mücadelenin daha etkin bir biçimde desteklenmesini öngörmüştür.

Filistin Ulusal Meclisinin toplantısında, yürütme komitesinin başkanlığına yeniden Yaser Arafat seçilmiştir.

(*) BM Güvenlik Konseyinin 242 sayılı kararı Arap Ülkelerini İsrail'i tanımaya çağırmakta, Filistin meselesini bir mülteci meselesi olarak ele almakta ve böylece Filistin halkının milli haklarını inkar etmektedir.


YASER ARAFAT

Somali, Sudan, Kuzey ve Güney Yemen Kızıldeniz'in barış denizi olmasını istiyor



Süper devletlerin ve özellikle Sovyetler Birliği'nin öteden beri göz koyduğu ve Akdeniz'le Hint Okyanusu'nu birbirine bağlayan çok önemli bir geçit olan Kızıldeniz'de kıyısı olan dört ülke Kızıldeniz'i barış denizi yapmak için harekete geçmişlerdir.

Yemen Demokratik Cumhuriyeti, Yemen Arap Cumhuriyeti, Somali ve Sudan devlet başkanlarının Yemen Arap başkenti Taaz'da yaptıkları toplantı sonunda Kızıldeniz'in barış denizi yapılması için çağrı yapılmış ve Kızıldeniz'e sahili olan bütün ülkelerin katılacağı bir zirve toplantısı teklif edilmiştir. İki süper devletin bölgede gittikçe artan rekabeti ve bu arada İsrail siyonistlerinin Kızıldeniz üzerindeki emelleri, kıyı ülkelerini tedbirler almaya yöneltmiş.

Brejnev, Filistin ve Mısır üzerindeki emellerini ortaya koyuyor

Brejnev, Sovyet Sendikalarının 16 ncı kongresini açarken yaptığı konuşmada, Filistin meselesi ve Cenevre Konferansı konusundaki fikirlerini açıklamakta ve Sovyetler Birliği'nin Ortadoğu'daki yeni emellerini ortaya koymaktadır. Bütün bölgeyi ve ülkemizi yakından ilgilendiren bu emeller üzerinde önemle durmak gerekmektedir.

Bir kere, Brejnev, "Arap devletleri ile İsrail arasındaki savaş halinin sona erdirilmesini" ve "sınırların ihlal edilmezliğinin kabul edilmesini" istemektedir.

Brejnev, Ortadoğu Cenevre Barış Konferansının toplanması hakkında da şunları söylemektedir: "Sovyetler Birliğinin düşüncesine göre, Konferansın sonuç belgeleri tüm ülkelerin gemilerinin Tiran Boğazı ve Akabe Körfezinden serbest geçişine ilişkin hükümleri ve Mısır'ın tamamiyle kendi egemenliği altında bulunan Süveyş Kanalından gemilerin serbestçe geçişine ilişkin açıklamasını kapsamak zorundadır. Barışçı düzenleme koşullarının gerçekleştirilmesi, Birleşmiş Milletler Teşkilatı Güvenlik Konseyince ve belki de örneğin SSCB, ABD, Fransa, İngiltere gibi çeşitli devletlerce garanti edilebilir." (Sovyetler Birliği Türkiye Büyükelçiliği basın bülteni, 21.3.1977)

Brejnev'in konuşmasından da açıkca görüleceği gibi sosyal-emperyalistlerin "Filistin ve Arap dostluğu", bölgeye sızmak için taktıkları bir maskeden ibarettir. Yeni Çarların amacı, Ortadoğu'yu hegemonyaları altına almaktır. Onlar siyonist İsrail devletini tanıyarak, Filistin ve Arap halklarına düşman yüzlerini açıkca ortaya koymaktadırlar. Ancak bunda yeni olan birşey yoktur. Sosyal-emperyalistlerin bu konudaki tutumu eskiden beri bilinmektedir. Brejnev'in son konuşmasındaki bazı talepler ise Yeni Çarların bölge üzerindeki yeni emellerini ortaya koymaktadır. Sosyal-emperyalistler büyük bir küstahlıkla, Ortadoğu'daki en önemli su yollarını, yani Süveyş kanalını, Akabe ve Tiran körfezlerini uluslararası geçit yolları haline getirmeye yeltenmektedir. Üstelik uluslararası denetim kisvesi altında fiilen bölgeye müdahale imkanlarını da yaratmaya çalışmaktadırlar.

Sovyetler Birliği şimdi gözünü Süveyş kanalına çevirmiştir. Ne yapıp yapıp bu çok önemli stratejik su yolu üzerinde denetim kurmaya çalışmaktadır.

Mısır halkı, kanalı emperyalistlerin elinden geri alabilmek için çetin mücadeleler vermiştir. Nasır, 1956 yılında İngilizlerin ve Amerikalıların elindeki kanalı millileştirmek için nice baskılara göğüs germişti. Şimdi aradan yirmi yıl geçtikten sonra, bu kez Yeni Çarlar Mısır'ın topraklarına ve egemenliğine göz dikmektedirler.

Yeni Çarlar dünyaya hakim olabilmek için Akdeniz'e ve Hint Okyanusuna inmeye çalışmakta, bunu gerçekleştirebilmek için de tıpkı Türkiye boğazlarının ve başka boğazların üzerinde olduğu gibi Süveyş kanalının üzerinde de emeller beslemektedirler.

Brejnev'in itirafları, Sovyetlerin, emellerine karşı koyan Mısır'a neden kudurmuşcasına saldırdıklarını ortaya koymaktadır. Bu itiraflar aynı zamanda, Sovyetler'in Cenevre Konferansının toplanmasından ne gibi çıkarlar umduklarını da gözler önüne sermektedir.